

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 12.5.2014
COM(2014) 258 final

2014/0136 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om anordningar för förbränning av gasformiga bränslen

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2014) 150 final}

{SWD(2014) 151 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Allmän bakgrund, motiv och syfte

Genom direktiv 2009/142/EG om anordningar för förbränning av gasformiga bränslen¹ kodifieras direktiv 90/396/EEG², som antogs den 29 juni 1990 och började gälla den 1 januari 1992.

Direktiv 2009/142/EG är ett exempel på unionens harmoniseringslagstiftning och garanterar fri rörlighet för anordningar för förbränning av gasformiga bränslen. Genom direktivet har ett stort steg tagits mot fullbordandet av en fungerande inre marknad för anordningar för förbränning av gasformiga bränslen. Dessutom harmoniseras genom direktivet villkoren för att släppa ut på marknaden och/eller ta i bruk anordningar för förbränning av gasformiga bränslen som omfattas av direktivets tillämpningsområde vad gäller gassäkerhetsrisker och rationell energianvändning.

I direktiv 2009/142/EG fastställs de väsentliga krav som anordningar för förbränning av gasformiga bränslen måste uppfylla för att få tillhandahållas på EU-marknaden.

Direktiv 2009/142/EG är baserat på artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *fördraget*) och är ett av de första harmoniseringsdirektiven som utgår från principerna i den nya metoden, enligt vilken tillverkare måste se till att deras produkter följer de obligatoriska prestanda- och säkerhetskrav som fastställs i lagstiftningen, dock utan att det föreskrivs några särskilda tekniska lösningar eller specifikationer.

Det här förslaget syftar till att ersätta direktiv 2009/142/EG om anordningar för förbränning av gasformiga bränslen med en förordning, i enlighet med kommissionens förenklingsmål.

Erfarenheterna från genomförandet av direktiv 2009/142/EG har gjort det nödvändigt att uppdatera och förtydliga vissa av dess bestämmelser, utan att dock ändra tillämpningsområdet. Dessa bestämmelser gäller huvudsakligen vissa sektorsspecifika definitioner, innehållet i och formen för medlemsstaternas meddelanden om sina leveransvillkor för gas, förhållandet till annan unionslagstiftning om harmonisering som rör gasanordningar (ur andra aspekter) och vissa väsentliga krav med syftet att fullborda dem och därigenom minska behovet av tolkning.

Det nuvarande tillämpningsområdet för direktiv 2009/142/EG ändras inte genom den föreslagna förordningen, men några av direktivets bestämmelser ändras i syfte att förtydliga och uppdatera bestämmelsernas innehåll. Den föreslagna förordningen är även anpassad efter bestämmelserna i beslut nr 768/2008/EG om en gemensam ram för saluföring av produkter.

Genom den föreslagna förordningen förtydligas också förhållandet mellan bestämmelserna i förordningen och annan mer specifik EU-lagstiftning om harmonisering. Dessutom förtydligas det att det väsentliga kravet på rationell energianvändning i punkt 3.5 i bilaga I till förordningen inte gäller energieffektivitetsaspekten för anordningar för förbränning av gasformiga bränslen som omfattas av en genomförandeåtgärd för direktiv 2009/125/EG om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter³. Genomförandeåtgärderna för direktiv 2009/125/EG är än så länge direktiv 92/42/EEG om effektivitetskrav för nya värmepannor som eldas med flytande eller gasformigt bränsle⁴,

¹ EUT L 330, 16.12.2009, s. 10.

² EGT L 196, 26.7.1990, s. 15.

³ EUT L 285, 31.10.2009, s. 10.

⁴ EGT L 167, 22.6.1992, s. 17.

kommissionens förordning (EU) nr 813/2013 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG med avseende på krav på ekodesign för pannor och värmepumpar för rumsuppvärmning samt pannor eller värmepumpar med inbyggd tappvarmvattenberedning⁵, kommissionens förordning (EU) nr 814/2013 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG med avseende på krav på ekodesign för varmvattenberedare och ackumulatortankar⁶ och kommissionens förordning (EU) nr 932/2012 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG vad gäller krav på ekodesign för torktumlare för hushållsbruk⁷. Kravet på rationell energianvändning i denna förordning kommer inte att gälla anordningar för förbränning av gasformiga bränslen, vilka kommer att omfattas av framtida genomförandeåtgärder om ekodesign enligt direktiv 2009/125/EG. I avsaknad av genomförandeåtgärder om ekodesign kommer kravet på rationell energianvändning fortfarande att gälla. Det kommer dock inte att påverka medlemsstaternas skyldigheter att anta nationella åtgärder för att främja användningen av energi från förnybara källor och för energieffektiva byggnader i enlighet med direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor⁸, direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda⁹ och direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet¹⁰. Sådana åtgärder, som under vissa omständigheter kan begränsa installation av gasanordningar som uppfyller kravet på rationell energianvändning i denna förordning, måste vara förenliga med fördraget och ta hänsyn till behovet av att säkerställa en enhetlig tillämpning av alla aspekter av unionens lagstiftning.

Förslaget avser även att anpassa direktiv 2009/142/EG till det så kallade varupaketet som antogs 2008 och i synnerhet till beslut nr 768/2008/EG.

I beslut nr 768/2008/EG fastställs en gemensam ram för EU:s harmoniseringslagstiftning för produkter. Denna ram utgörs av de bestämmelser som vanligtvis används i EU:s lagstiftning för produkter (t.ex. definitioner, de ekonomiska aktörernas skyldigheter, anmälda organ och förfaranden i fråga om skyddsåtgärder). Dessa gemensamma bestämmelser har skärpts för att få till stånd en effektivare tillämpning och efterlevnad av lagstiftningen. Nya komponenter som är viktiga för att öka säkerheten för produkter på marknaden har införts, t.ex. importörernas skyldigheter.

Kommissionen har redan lagt fram förslag om anpassning av nio direktiv till beslut nr 768/2008/EG i det genomförandepaketet avseende den nya lagstiftningsramen som antogs den 21 november 2011.

För att unionens harmoniseringslagstiftning ska vara konsekvent när det gäller industriprodukter, i enlighet med det politiska åtagande som följer av antagandet av beslut nr 768/2008/EG och de rättsliga skyldigheter som fastställs i artikel 2 i beslut nr 768/2008/EG, måste detta förslag vara i linje med bestämmelserna i beslut nr 768/2008/EG.

Förslaget tar hänsyn till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 om europeisk standardisering¹¹.

⁵ EUT L 239, 6.9.2013, s. 136.

⁶ EUT L 239, 6.9.2013, s. 136.

⁷ EUT L 278, 12.10.2012, s. 1.

⁸ EUT L 140, 5.6.2009, s. 16.

⁹ EUT L 153, 18.6.2010, s. 13.

¹⁰ EUT L 315, 14.11.2012, s. 1.

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG,

Förslaget tar även hänsyn till kommissionens förslag av den 13 februari 2013 till en förordning om marknads kontroll av produkter¹² som syftar till att fastställa en enda rättsakt för marknads kontroll av andra produkter än livsmedel, av konsumentprodukter eller av produkter som inte är avsedda för konsumenter, oavsett om de omfattas av unionens harmoniseringslagstiftning eller inte. Detta förslag sammanför reglerna om marknads kontroll i direktiv 2001/95/EG om allmän produktsäkerhet¹³, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 om krav för ackreditering och marknads kontroll i samband med saluföring av produkter¹⁴ och sektorsspecifik harmoniseringslagstiftning i syfte att öka marknads kontrollens effektivitet inom unionen. Den föreslagna förordningen om marknads kontroll av produkter innehåller även de relevanta bestämmelserna kring marknads kontroll och skyddsklausuler. Därigenom bör de bestämmelser i befintlig sektorsspecifik harmoniseringslagstiftning som rör marknads kontroll och skyddsklausuler avlägsnas från den lagstiftningen. Det övergripande målet för den föreslagna förordningen är att i grunden förenkla ramarna för unionens marknads kontroll, så att marknads kontrollen fungerar bättre för de viktigaste användarna: marknads kontrollmyndigheter och ekonomiska aktörer. I direktiv 2009/142/EG föreskrivs ett skyddsklausulförfarande för gasanordningar. I enlighet med det ramverk som är tänkt att skapas genom den föreslagna förordningen om marknads kontroll av produkter innehåller detta förslag inte de bestämmelser om marknads kontroll och skyddsklausulförfaranden som finns med i beslut nr 768/2008/EG. För den rättsliga klarhetens skull görs det dock en hänvisning till den föreslagna förordningen om marknads kontroll av produkter.

Förenlighet med unionens politik och mål på andra områden

Initiativet är i linje med inre marknadsakten¹⁵, där det betonas att konsumenternas förtroende för att produkterna på den inre marknaden håller god kvalitet måste säkerställas samt att marknads kontrollen behöver förbättras. Det är förenligt med unionens energipolitik, eftersom det inte påverkar tillämpningen och genomförandet av unionens lagstiftning om energieffektivitet och förnybar energi.

Det kompletterar och är förenligt med unionens politik i fråga om energiförsörjning och energieffektivitet genom att det inte omfattar de områden där särskilda unionsakter är tillämpliga.

Vidare stöder det kommissionens strategi för bättre lagstiftning och ett förenklat regelverk.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Samråd med berörda parter

Översynen av direktiv 2009/142/EG har diskuterats med nationella experter som ansvarar för direktivets genomförande, med forumet för organ för bedömning av överensstämmelse, med

¹² 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut nr 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012).

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om marknads kontroll av produkter och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 1999/5/EG, 2000/9/EG, 2000/14/EG, 2001/95/EG, 2004/108/EG, 2006/42/EG, 2006/95/EG, 2007/23/EG, 2008/57/EG, 2009/48/EG, 2009/105/EG, 2009/142/EG, 2011/65/EU och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 305/2011, (EG) nr 764/2008 och (EG) nr 765/2008 (COM(2013) 75 final).

¹³ EGT L 11, 15.1.2002, s. 4.

¹⁴ EUT L 218, 13.8.2008, s. 30.

¹⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén (KOM(2011) 206 slutlig).

gruppen för administrativt samarbete kring marknadskontroll och vid bilaterala kontakter med branschorganisationer.

I samrådet ingick möten med arbetsgruppen för gasanordningar (Working Group Gas Appliances – WG-GA), arbetsgruppen för översyn av direktiv 2009/142/EG (Working Group GAD Revision – WG GAD REV) och den rådgivande kommittén för direktiv 2009/142/EG (Gas Appliances Directive Advisory Committee – GAD-AC).

En efterhandsutvärdering genomfördes 2010–2011 i syfte att utvärdera resultaten av genomförandet av direktiv 2009/142/EG¹⁶. Utvärderingen bedömde effektiviteten hos direktiv 2009/142/EG, dess konsekvenser för företag och användare, möjliga handelshinder som begränsar anordningars fria rörlighet, innovationer och huruvida direktivets bestämmelser är tillräckliga för att säkerställa att anordningar för förbränning av gasformiga bränslen och tillbehör som släpps ut på marknaden och/eller tas i bruk enligt direktivet är konstruerade och tillverkade på ett sådant sätt att de är säkra och inte innebär några gasrelaterade risker.

Samtidigt som efterhandsutvärderingen kom fram till att direktiv 2009/142/EG har fungerat bra och har bidragit till att förbättra säkerheten för anordningar för förbränning av gasformiga bränslen, visade den även på en del möjliga förbättringsområden.

Från december 2011 till mars 2012 hölls ett offentligt samråd med huvudsakligt syfte att inhämta synpunkter och åsikter från myndigheter, tillverkare, branschorganisationer, standardiseringsorganisationer, anmälda organ, konsumentorganisationer och medborgare kring olika frågor som behövde behandlas vid framtagningen av alternativ för översynen av direktiv 2009/142/EG.

Parternas deltagande i det offentliga samrådet var betydelsefullt och kommissionen fick in 90 svar med bidrag från offentliga myndigheter, branschorganisationer, anmälda organ, standardiserings- och konsumentorganisationer, såväl stora företag som små och medelstora företag, samt konsumenter.

Resultaten av det offentliga samrådet finns publicerade på:

http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/pressure-and-gas/files/gad/publ-cons-summary_en.pdf.

På det stora hela visade samrådsprocessen på ett brett stöd för översynen.

Det råder samstämmighet kring behovet av att anpassa direktivet efter beslut nr 768/2008/EG och därigenom förbättra det befintliga generella regelverket. Myndigheterna stöder detta arbete fullt ut eftersom det kommer att förstärka det befintliga systemet och förbättra samarbetet på EU-nivå. Näringslivet räknar med rättvisare konkurrensvillkor genom mer effektiva åtgärder mot produkter som inte uppfyller kraven i lagstiftningen, och även med en förenkling tack vare anpassningen av lagstiftningen. Det uttrycktes en del farhågor rörande vissa skyldigheter som dock är nödvändiga för att effektivisera marknadskontrollen. Dessa åtgärder kommer inte att medföra några större kostnader för näringslivet, och fördelarna med bättre marknadskontroll lär överväga kostnaderna med stor marginal.

Extern experthjälp – konsekvensbedömning

En konsekvensbedömning för översynen av direktiv 2009/142/EG har utförts. I konsekvensbedömningen fastställs på ett utförligt sätt de olika alternativen för översyn av de sektorsrelaterade aspekterna av direktiv 2009/142/EG.

¹⁶ *Ex-Post Evaluation of the Gas Appliances Directive, Final Report* (ej översatt till svenska), Risk & Policy Analysts Limited, mars 2011, http://ec.europa.eu/enterprise/dg/files/evaluation/03_2011_finalreport_gas_en.pdf.

I fråga om anpassningen till beslut nr 768/2008/EG hänvisar konsekvensbedömningsrapporten för översynen av direktiv 2009/142/EG till den generella konsekvensbedömning som utförts inom ramarna för genomförandepaketet avseende den nya lagstiftningsramen av den 21 november 2011¹⁷.

I synnerhet förväntas förändringarna som orsakas av anpassningen till beslut nr 768/2008/EG och dessa förändringars konsekvenser bli desamma som för de nio produktharmoniseringsdirektiven som ingår i anpassningspaketet.

Konsekvensbedömningsrapporten för detta anpassningspaket har redan ingående undersökt de olika alternativen, som är exakt desamma för direktiv 2009/142/EG. Rapporten innehåller även en analys av konsekvenserna av anpassningen av lagstiftningen till bestämmelserna i beslut nr 768/2008/EG.

Därför har inte konsekvensbedömningsrapporten för översynen av direktiv 2009/142/EG undersökt dessa aspekter utan istället fokuserat på specifika frågor som rör direktiv 2009/142/EG liksom på sätten att hantera dessa frågor.

Med utgångspunkt i den insamlade informationen har konsekvensbedömningen som kommissionen genomfört undersökt och jämfört tre alternativ för problemen och frågeställningarna i samband med direktiv 2009/142/EG.

Alternativ 1 – Inga åtgärd – inga förändringar av den nuvarande situationen

Enligt detta alternativ ska inga förändringar göras i direktiv 2009/142/EG.

Alternativ 2 – Åtgärder på frivillig väg

Enligt alternativ 2 ska frivilliga åtgärder uppmuntras för att lösa de identifierade problemen, t.ex. genom vägledande dokument som innehåller en gemensamt överenskommen tolkning av direktiv 2009/142/EG.

Alternativ 3 – Åtgärder genom lagstiftning

Detta alternativ innebär en förändring av direktiv 2009/142/EG.

Alternativ 3 anses vara det bästa alternativet av följande skäl:

- Det anses mer effektivt än alternativ 2: eftersom alternativ 2 inte innehåller några tvingande åtgärder är det tveksamt om det får några positiva konsekvenser.
- Det innebär inte några betydande kostnader för ekonomiska aktörer och anmälda organ; för de som redan agerar på ett ansvarsfullt sätt förväntas inga eller mycket små extra kostnader, eftersom tillämpningsområdet och bestämmelserna i stort sett förblir desamma och bara rättsliga klargöranden införs.
- Inga betydande ekonomiska eller sociala konsekvenser kan identifieras.
- Alternativ 1 och 2 ger ingen tydlig lösning på den bristande samstämmigheten eller oklarheterna i lagstiftningen och leder därför inte till ett bättre genomförande av direktiv 2009/142/EG.

I förslaget ingår följande:

- Borttagning av den förlegade temperaturgränsen på 105 °C från definitionen av tillämpningsområdet.

¹⁷ New Legislative Framework (NLF) Alignment Package (Implementation of Goods Package), Commission Staff Working Paper – Impact Assessment Accompanying document to the 10 Proposals to Align Product Harmonisation Directives to Decision No 768/2008/EC (ej översatt till svenska) (SEC(2011) 1376 final).

- Införande av definitioner som för närvarande saknas för den sektorsspecifika terminologin i direktiv 2009/142/EG.
- Införande av ett harmoniserat innehåll och en harmoniserad form för medlemsstaternas meddelanden enligt artikel 2.2 i direktiv 2009/142/EG om gastyperna och därtill hörande anslutningstryck som används inom deras territorier.
- Ett förtydligande av förhållandet mellan direktiv 2009/142/EG och annan EU-lagstiftning om harmonisering, inklusive genomförandeåtgärder om ekodesign enligt direktiv 2009/125/EG och andra energipolitiska instrument på unionsnivå.
- Förbättrad läsbarhet för vissa av bestämmelserna i direktiv 2009/142/EG.

Genom detta förslag kommer de europeiska företagens konkurrenskraft att stärkas då alla ekonomiska aktörer garanteras lika och rättvisa villkor, samtidigt som konsumenternas och andra slutanvändares säkerhet förbättras.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1 Tillämpningsområde och definitioner

Tillämpningsområdet för den föreslagna förordningen motsvarar tillämpningsområdet för direktiv 2009/142/EG och omfattar *anordningar* och *tillbehör*.

I förslaget införs några definitioner inom sektorsspecifika områden, i syfte att öka läsbarheten.

Därtill har de generella definitionerna som följt med genom anpassningen till beslut nr 768/2008/EG införts.

3.2 Medlemsstaternas meddelanden om leveransvillkoren för gas inom deras respektive territorier

I den föreslagna förordningen ingår nuvarande artikel 2.2 i direktiv 2009/142/EG, enligt vilken medlemsstaterna måste meddela de gastyper och därtill hörande anslutningstryck som används inom deras territorier och alla eventuella förändringar i deras leveransvillkor för gas till de övriga medlemsstaterna och till kommissionen. Informationen ska sedan offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT)¹⁸.

Den här informationen är mycket viktig för tillverkarna eftersom leveransvillkoren för gas på den plats där en anordning för förbränning av gasformiga bränslen tas i drift är nödvändiga för en säker och korrekt funktion av anordningen. Därför måste tillverkaren ta hänsyn till denna aspekt redan i konstruktionsfasen.

Tillgången till adekvat information är även en förutsättning för att kunna bestämma markeringen eller markeringarna för *anordningskategori* som måste anges på anordningen och som definieras av Europeiska standardiseringskommittén (CEN). För närvarande anges denna information i den harmoniserade standarden hEN 437:2003+A1:2009 och i produktspecifika europeiska harmoniserade standarder.

Eftersom den information som för närvarande publiceras inte är tillräcklig finns det ett behov av att tydligare fastställa de parametrar som bör meddelas av medlemsstaterna, så att informationen blir adekvat och jämförbar.

¹⁸

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2004:296:0002:0007:SV:PDF>

Dessutom är leveransvillkoren för gas inom unionen under snabb utveckling. Detta beror bland annat på det generella målet inom unionen att öka mängden energi från förnybara källor. Som en följd av detta kommer mer och mer gas från icke-konventionella källor¹⁹ att levereras både genom isolerade lokala nätverk och genom injektion i distributionsnät för naturgas.

Trots försöken att uppnå en högre grad av harmonisering av gaskvaliteterna i Europa²⁰ kommer den gradvisa uttömningen av gaskällorna i vissa gasfält och ersättningen med biogas att leda till en ökad spridning av gaskvaliteterna.

Eftersom gastyperna och därtill hörande anslutningstryck inte omfattas av harmonisering inom ramarna för direktiv 2009/142/EG och inte kan omfattas av sådan harmonisering inom detta förslag, måste frågan om gaskvalitet beaktas i förslaget så att en koppling finns till anordningarnas säkerhet och prestanda.

Det är därför viktigt att i det här förslaget säkerställa att tillverkarna får tillräcklig information om de gastyper och anslutningstryck som finns tillgängliga, eftersom gasanordningar är mycket känsliga för bränslets sammansättning. Otillräcklig eller ofullständig information under konstruktionsfasen kan leda till att anordningar som är osäkra och/eller inte fungerar korrekt (t.ex. genom betydligt försämrade energieffektivitetsnivå) släpps ut på marknaden.

I förslaget definieras därför de parametrar som bör finnas med i meddelandena, så att det på ett enklare sätt kan säkerställas att anordningarna är kompatibla med leveransvillkoren för gas, samtidigt som det föreskrivs en harmoniserad form för dessa meddelanden.

3.3 Göra gasanordningar och tillbehör tillgängliga på marknaden, de ekonomiska aktörernas skyldigheter, CE-märkning, fri rörlighet

Förslaget innehåller de typiska bestämmelserna för produktrelaterad unionslagstiftning om harmonisering och där fastställs skyldigheterna för de relevanta ekonomiska aktörerna (tillverkare, tillverkares representanter, importörer och distributörer) i enlighet med beslut nr 768/2008/EG.

Enligt direktiv 2009/142/EG har inte tillbehör CE-märkning (och de ingår inte heller i ett skyddsklausulförfarande). Tillbehör är inte anordningar som förbränner gasformiga bränslen utan mellanprodukter som bara tillhandahålls för yrkesmässig användning och som är avsedda att monteras i en anordning innan anordningen släpps ut på marknaden. Enligt direktiv 2009/142/EG måste dock tillbehör åtföljas av ett intyg som försäkrar deras överensstämmelse med direktivets bestämmelser samt som anger deras egenskaper och hur de bör ingå i en anordning eller monteras för att underlätta uppfyllande av tillämpliga väsentliga krav för kompletta anordningar. Eftersom en lämplig konstruktion av ett tillbehör bidrar till en korrekt och säker funktion hos en komplett anordning och de gasrelaterade riskerna för en anordning bara kan bedömas efter att tillbehöret monterats in, behåller den föreslagna förordningen den nuvarande bestämmelsen enligt vilken tillbehör inte bär CE-märke. För ökad tydlighet har dock intyget som medföljer tillbehör enligt direktiv 2009/142/EG fått benämningen *intyg om överensstämmelse för tillbehör* för att bättre definiera intygets innehåll och klargöra dess

¹⁹ Exempelvis gasformigt bränsle som produceras av biomassa där *biomassa* är den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter av biologiskt ursprung från jordbruk (inklusive material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung), skogsbruk och därmed förknippad industri inklusive fiske och vattenbruk, samt den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall.

²⁰ *Mandate M400 – Phase I: Standardization in the field of gas qualities, Final report* (ej översatt till svenska), CEN/BT/WG 197 (2012), som utvärderar vilka konsekvenser variationen i gaskvalitet för H-gas har för anordningar som överensstämmer med direktiv 2009/142/EG.
Mandate M475: Mandat till Europeiska standardiseringskommittén (CEN) att utveckla standarder för biometan för användning inom transport och injektion i naturgasledningar.

förhållande till kravet på EU-försäkran om överensstämmelse inom annan tillämplig unionslagstiftning om harmonisering.

3.4 Harmoniserade standarder

När kraven i harmoniserade standarder uppfylls förutsätts överensstämmelse med de väsentliga kraven. I förordning (EU) nr 1025/2012 fastställs ett övergripande regelverk för europeisk standardisering. Förordningen innehåller bland annat bestämmelser om kommissionens standardiseringskrav riktade till de europeiska standardiseringsorganen, om förfarandet för invändningar mot harmoniserade standarder och om berörda parter deltagande i standardiseringsprocessen. För att skapa rättslig klarhet har därför de bestämmelser i direktiv 2009/142/EG som omfattar samma aspekter inte återinförts i detta förslag.

3.5 Anmällda organ

För att uppnå ett bra hälso- och säkerhetsskydd och för att alla parter ska få förtroende för den nya metoden är det mycket viktigt att de anmällda organen fungerar korrekt.

I enlighet med beslut nr 768/2008/EG förstärks därför anmälningskriterierna i förslaget för de anmällda organen samtidigt som det införs särskilda krav för anmälande myndigheter.

3.6 Bedömning av överensstämmelse

I förslaget behålls de förfaranden för bedömning av överensstämmelse som anges i direktiv 2009/142/EG. De motsvarande modulerna uppdateras dock i enlighet med beslut nr 768/2008/EG.

I synnerhet behålls kravet att ett anmält organ ska medverka i konstruktions- och produktionsfasen för alla anordningar och tillbehör.

Dessutom behålls det nuvarande förfarandet för konstruktionsfasen, enligt vilket det anmälda organets typkontroll av produkten sker i form av en undersökning av hela anordningen eller tillbehöret.

Därigenom finns i förslaget, i enlighet med artikel 4.6 i beslut nr 768/2008/EG, bara EU-typkontrollen av produktionstyp med, där undersökningen av den tekniska dokumentationen tillsammans med undersökningen av den färdiga typen beaktas, som i direktiv 2009/142/EG, för att bättre svara mot de stora riskerna i samband med gassäkerhet.

3.7 Genomförandeakter och delegerade akter

Genom förslaget får kommissionen befogenhet att, när så är lämpligt, anta genomförandeakter för att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna förordning i fråga om anmälda organ som inte uppfyller eller inte längre uppfyller kraven för deras anmälan. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med bestämmelserna om genomförandeakter i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.

Genom förslaget får kommissionen befogenhet att, när så är lämpligt, anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget vad gäller innehållet i och formen för medlemsstaternas meddelanden om leveransvillkoren för gas inom deras territorier, för att kunna ta den tekniska utvecklingen i beaktande.

3.8 Slutbestämmelser

För att tillverkare, anmälda organ, medlemsstater och europeiska standardiseringsorgan ska få tid att anpassa sig efter de nya kraven börjar den föreslagna förordningen gälla två år efter att den har trätt i kraft.

Arbetet med att utse anmälda organ enligt de nya kraven och förfarandena måste dock starta kort efter att denna förordning har trätt i kraft. Detta för att det vid det datum då den föreslagna förordningen börjar gälla ska finnas tillräckligt med anmälda organ som har utsetts i enlighet med de nya reglerna för att undvika problem med produktionskontinuiteten och marknadsutbudet.

En övergångsbestämmelse föreskrivs för de intyg som utfärdats av anmälda organ enligt direktiv 2009/142/EG för att göra det möjligt att sälja av lager och få en smidig övergång till de nya kraven.

Direktiv 2009/142/EG kommer att upphävas och ersättas av den föreslagna förordningen.

3.9 Unionens befogenhet, rättslig grund, subsidiaritetsprincipen och juridisk form

Rättslig grund

Detta förslag grundar sig på artikel 114 i fördraget.

Subsidiaritetsprincipen

Subsidiaritetsprincipen är särskilt aktuell när det gäller de nya bestämmelserna för att förbättra efterlevnaden av direktiv 2009/142/EG, dvs. de ekonomiska aktörernas skyldigheter, bestämmelserna om spårbarhet, bestämmelserna om bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse.

Erfarenheterna av hur lagstiftningen efterlevs har visat att nationella åtgärder har lett till olika förhållningssätt och olika behandling av ekonomiska aktörer inom unionen, vilket undergräver målen för direktiv 2009/142/EG. Nationella åtgärder för att lösa problemen riskerar att lägga hinder i vägen för den fria rörligheten för varor. Dessutom är nationella åtgärder bara tillämpliga inom medlemsstatens territorium. Genom samordnade åtgärder på unionsnivå kan målen mycket lättare uppnås och framför allt blir marknadskontrollen effektivare. Därför är det bäst att vidta åtgärder på unionsnivå.

Proportionalitet

I enlighet med proportionalitetsprincipen går de föreslagna ändringarna inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de fastställda målen.

De nya eller ändrade skyldigheterna kommer inte att belasta branschen – särskilt inte de små och medelstora företagen – eller förvaltningarna i onödan eller medföra onödiga kostnader för dem. I de fall där ändringarna har konstaterats medföra negativa konsekvenser har man med hjälp av konsekvensbedömningen för alternativen kunnat välja den lösning som står i bäst proportion till de problem som har identifierats. Flera av ändringarna handlar om att göra det befintliga direktivet tydligare utan att införa några nya krav som medför kostnader.

Lagstiftningsteknik

Förslaget har formen av en förordning.

Den föreslagna förändringen från ett direktiv till en förordning tar hänsyn till kommissionens allmänna mål att förenkla regelverket och behovet av att säkerställa ett enhetligt genomförande av den föreslagna lagstiftningen inom hela unionen.

Den föreslagna förordningen grundar sig på artikel 114 i fördraget och syftar till att säkerställa en välfungerande inre marknad för gasanordningar. Den innehåller tydliga och detaljerade regler som börjar gälla på ett enhetligt sätt och vid samma tidpunkt inom hela unionen.

I enlighet med principerna om fullständig harmonisering får medlemsstaterna inte införa strängare eller ytterligare krav i den nationella lagstiftningen för utsläppande av gasanordningar på marknaden. I synnerhet måste de obligatoriska väsentliga kraven och förfarandena för bedömning av överensstämmelse som ska följas av tillverkarna vara identiska i alla medlemsstater.

Detsamma gäller de bestämmelser som har införts som en följd av anpassningen till beslut nr 768/2008/EG. Dessa bestämmelser är tydliga och tillräckligt noggrant definierade för att kunna användas direkt av de berörda aktörerna.

Medlemsstaternas skyldigheter, exempelvis skyldigheten att bedöma, utse och anmäla organen för bedömning av överensstämmelse, ska under alla omständigheter inte införlivas som sådana i den nationella lagstiftningen utan genomföras av medlemsstaterna genom nödvändiga reglerande och administrativa åtgärder. Detta kommer inte att förändras när de aktuella skyldigheterna fastställs i en förordning.

Medlemsstaterna har följaktligen nästan inget av den flexibilitet som införandet av ett direktiv i den nationella lagstiftningen kan innebära. Valet av en förordning kommer dock att låta dem slippa de kostnader som införlivandet ett direktiv innebär.

Dessutom undviker man med en förordning risken att ett direktiv införlivas på olika sätt i olika medlemsstater, vilket kan leda till olika grader av skydd och skapa hinder för den inre marknaden och därigenom motverka ett effektivt genomförande.

Bytet från ett direktiv till en förordning kommer inte att leda till några förändringar i regleringsstrategin.

Den nya metodens kännetecken kommer att bevaras fullt ut, i synnerhet tillverkarnas flexibilitet att välja metod för att uppfylla de väsentliga kraven och välja förfarande bland de tillgängliga förfarandena för bedömning av överensstämmelse för att visa att gasanordningar överensstämmer med kraven. De befintliga mekanismerna för att underlätta genomförandet av lagstiftningen (standardiseringsprocesser, arbetsgrupper, administrativt samarbete, utveckling av vägledande dokument etc.) kommer inte att påverkas av formen på det rättsliga instrumentet.

Inte heller innebär valet av en förordning att beslutsprocessen centraliseras. Medlemsstaterna behåller sin befogenhet att exempelvis utse och ackreditera anmälda organ, genomföra marknadskontroll och tillsynsåtgärder och definiera leveransvillkoren för gas så länge gaskvaliteterna inte är harmoniserade på unionsnivå.

Slutligen innebär användningen av en förordning inom lagstiftningen för den inre marknaden att risken för överreglering (*gold plating*) kan undvikas, i enlighet med det önskemål som uttryckts av intressenterna. Dessutom kan tillverkarna arbeta direkt med förordningens text istället för att behöva identifiera och undersöka 28 införlivade lagar.

Mot bakgrund av detta anses valet av en förordning vara den lämpligaste lösningen för alla berörda parter, eftersom det möjliggör en snabbare och mer enhetlig tillämpning av den föreslagna lagstiftningen och skapar ett tydligare regelverk för de ekonomiska aktörerna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

5. ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

Upphävande av gällande lagstiftning

Om förslaget antas kommer direktiv 2009/142/EG att upphävas.

Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)

Förslaget är av betydelse för EES och bör därför omfatta detta.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om anordningar för förbränning av gasformiga bränslen

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²¹,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/142/EG om anordningar för förbränning av gasformiga bränslen²² fastställs regler för utsläppande på marknaden och ibruktagande av anordningar för förbränning av gasformiga bränslen.
- (2) Direktiv 2009/142/EG baseras på de principer som anges i rådets resolution av den 7 maj 1985 om en ny metod för teknisk harmonisering och standarder²³. Följaktligen fastställs i direktivet bara de väsentliga krav som gäller för anordningar för förbränning av gasformiga bränslen, medan de tekniska detaljerna antas av Europeiska standardiseringskommittén (CEN) och Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering (Cenelec) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 om europeisk standardisering²⁴. Anordningar som överensstämmer med sådana harmoniserade standarder, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska förutsättas överensstämma med kraven i direktiv 2009/142/EG. Erfarenheten har visat att dessa grundläggande principer har fungerat bra inom denna sektor och bör behållas och främjas ytterligare.
- (3) Erfarenheterna från genomförandet av direktiv 2009/142/EG har visat på behovet av att ändra vissa av direktivets bestämmelser för att klargöra och uppdatera dem och därigenom skapa rättslig säkerhet i fråga om definitionerna för tillämpningsområdet,

²¹ EUT C , , s. .

²² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/142/EG av den 30 november 2009 om anordningar för förbränning av gasformiga bränslen (EUT L 330, 16.12.2009, s. 10).

²³ EGT C 136, 4.6.1985, s. 1.

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

innehållet i medlemsstaternas meddelanden om deras gastyper och anslutningstryck och vissa väsentliga krav.

- (4) Eftersom vissa aspekter av direktiv 2009/142/EG bör omarbetas och utökas bör direktivet av tydlighetsskäl upphävas. Eftersom tillämpningsområdet, de väsentliga kraven och förfarandena för bedömning av överensstämmelse måste vara identiska i alla medlemsstater finns det praktiskt taget ingen flexibilitet i införlivandet av ett direktiv på grundval av den nya metodens principer i den nationella lagstiftningen. För att förenkla regelverket bör därför direktiv 2009/142/EG ersättas av en förordning, vilket är det lämpliga rättsliga instrumentet då en förordning ger tydliga och detaljerade regler som inte lämnar utrymme för olikartade införlivanden av medlemsstaterna och därigenom säkerställer ett enhetligt genomförande inom hela unionen.
- (5) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG om en gemensam ram för saluföring av produkter²⁵ fastställs en gemensam ram med allmänna principer och referensbestämmelser avsedda att tillämpas som en enhetlig grund för översyn eller omarbetning av lagstiftning som harmoniserar villkoren för saluföring av produkter. För att uppnå enhetlighet med annan sektorsspecifik produktlagstiftning bör direktiv 2009/142/EG anpassas till det beslutet.
- (6) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter²⁶ finns övergripande bestämmelser för ackreditering av organ för bedömning av överensstämmelse, [marknadskontroll av produkter och kontroll av produkter från tredjeländer,] samt för CE-märkning.
- (7) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr [...] [om marknadskontroll av produkter]²⁷ finns detaljerade regler om marknadskontroll och kontroll av produkter som förs in till unionen från tredjeländer, vilket innefattar anordningar för förbränning av gasformiga bränslen. Dessutom fastställs i förordningen ett skyddsklausulförfarande. Medlemsstaterna bör organisera och utföra marknadskontroll, utse marknadskontrollmyndigheter och specificera dessa myndigheters befogenheter och skyldigheter. De bör även inrätta generella och sektorsspecifika program för marknadskontroll.
- (8) Tillämpningsområdet för direktiv 2009/142/EG bör behållas. Den här förordningen bör gälla anordningar för förbränning av gasformiga bränslen och för tillbehör som ingår i en anordning för förbränning av gasformiga bränslen. Med anordningar för förbränning av gasformiga bränslen avses anordningar för såväl hushållsbruk som annat bruk, som är avsedda för en rad specificerade användningsområden.
- (9) Syftet med förordningen bör vara att åstadkomma en fungerande inre marknad för anordningar för förbränning av gasformiga bränslen och för tillbehör i fråga om gassäkerhetsrisker och energieffektivitet.
- (10) Förordningen bör inte gälla när annan unionslagstiftning om harmonisering mer specifikt omfattar de aspekter som omfattas av denna förordning. Detta innefattar de

²⁵ Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG (EUT L 218, 13.8.2008, s. 82).

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

²⁷ EUT L [...], [...], s. [...].

åtgärder som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG²⁸ om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter.

- (11) Genom artikel 6 i denna förordning förhindras medlemsstaterna att införa strängare krav på hälsa, säkerhet och energihushållning som skulle förbjuda, begränsa eller hindra tillhandahållande på marknaden och idrifttagande av anordningar som följer denna förordning. Denna bestämmelse påverkar dock inte medlemsstaternas möjlighet, vid genomförandet av andra EU-direktiv, att införa krav som påverkar energieffektiviteten hos produkter, inklusive gasanordningar, så länge dessa åtgärder är förenliga med fördraget.
- (12) Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor²⁹ ska medlemsstaterna i sina byggregler och byggnormer införa lämpliga åtgärder för att öka andelen energi från alla typer av förnybara energikällor inom byggsektorn. Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda³⁰ ska medlemsstaterna fastställa minimikrav för energiprestanda hos byggnader och byggnadselement samt systemkrav avseende totala energiprestanda för installationssystem som installeras i befintliga byggnader. Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet³¹ ska medlemsstaterna vidta tillräckliga åtgärder för att successivt minska energiförbrukningen på olika områden, inklusive i byggnader.
- (13) Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas skyldighet att anta nationella åtgärder för att främja användning av energi från förnybara källor och byggnaders energieffektivitet i enlighet med direktiven 2009/28/EG, 2010/31/EU och 2012/27/EU. Det är förenligt med målen i dessa direktiv att de nationella åtgärderna under vissa omständigheter får begränsa installationen av gasanordningar som uppfyller kravet på rationell energianvändning i denna förordning, under förutsättning att sådana begränsningar inte utgör ett ooberättigat hinder på marknaden.
- (14) Medlemsstaterna bör vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att endast anordningar för förbränning av gasformiga bränslen som vid normal användning inte äventyrar säkerheten för personer, husdjur och egendom görs tillgängliga på marknaden och tas i drift.
- (15) Bestämmelserna i denna förordning kommer inte att påverka medlemsstaternas rätt att fastställa regler för idrifttagande eller periodisk inspektion av anordningar för förbränning av gasformiga bränslen i syfte att kontrollera att de är korrekt installerade och används och underhålls på rätt sätt.
- (16) Bestämmelserna i denna förordning påverkar inte medlemsstaternas rätt att fastställa sådana krav som de anser nödvändiga vad gäller installationsaspekter, ventilationsförhållanden för utrymmen och aspekter rörande själva byggnadens

²⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

²⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16).

³⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EG av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).

³¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

säkerhet och energiprestanda, förutsatt att dessa bestämmelser inte föreskriver konstruktionskrav på anordningar för förbränning av gasformiga bränslen.

- (17) Eftersom denna förordning inte omfattar sådana risker som orsakas av att anordningar för förbränning av gasformiga bränslen är felaktigt installerade eller används eller underhålls på fel sätt, uppmuntras medlemsstaterna att vidta åtgärder för att göra allmänheten medveten om riskerna i samband med förbränningsprodukter och i synnerhet riskerna med kolmonoxid.
- (18) Även om denna förordning inte reglerar leveransvillkoren för gas i medlemsstaterna bör hänsyn tas i förordningen till det faktum att olika gastyper och anslutningstryck används i medlemsstaterna i brist på harmonisering av de tekniska egenskaperna för det gasformiga bränslet. Sammansättning och specifikationer för gastyperna och anslutningstrycken på den plats där en anordning för förbränning av gasformiga bränslen ska tas i drift är mycket viktiga faktorer för en säker och korrekt funktion och dessa aspekter bör därför beaktas redan under konstruktionsfasen för anordningen för att den ska bli kompatibel med gastypen/gastyperna och anslutningstrycket/anslutningstrycken som den är avsedd för.
- (19) För att undvika handelshinder för anordningar för förbränning av gasformiga bränslen som beror på att leveransvillkoren för gas ännu inte är harmoniserade och för att ge de ekonomiska aktörerna tillräcklig information, bör medlemsstaterna meddela de andra medlemsstaterna och kommissionen vilka gastyper och anslutningstryck som används inom deras territorier och informera om eventuella förändringar i god tid.
- (20) Medlemsstaternas meddelanden om gastyper och anslutningstryck bör innehålla den information som är nödvändig och relevant för de ekonomiska aktörerna. I detta sammanhang är den primära källan för det levererade gasformiga bränslet inte relevant för egenskaperna, prestandan och kompatibiliteten hos anordningar för förbränning av gasformiga bränslen när leveransvillkoren för gas meddelas.
- (21) När medlemsstater fastställer de gasfamiljer och gasgrupper som används inom deras territorier uppmuntras de att ta hänsyn till det pågående standardiseringsarbetet kring gaskvaliteter och därigenom verka för ett enhetligt och samordnat arbetssätt inom hela unionen mot en harmonisering av de gasformiga bränslena genom standardisering.
- (22) När medlemsstater, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas³² och Europeiska standardiseringskommitténs pågående standardiseringsarbete kring specifikationer för gaskvalitet, vidtar konkreta åtgärder för en ökad användning av biogas genom att injicera sådan gas i gasdistributionsnätet eller genom att distribuera sådan gas i isolerade system, bör de se till att utan dröjsmål uppdatera sitt meddelande om gastyper ifall kvaliteten på den levererade gasen inte förblir inom det redan kommunicerade kvalitetsintervallet.
- (23) När medlemsstaterna upprättar sina nationella handlingsplaner i enlighet med direktiv 2009/28/EG för att uppfylla sina skyldigheter att öka andelen förnybar energi och i synnerhet biogas i den totala energiförbrukningen, uppmuntras de att överväga möjligheten att injicera in sådan gas i gasdistributionsnätet.
- (24) Medlemsstaterna bör vidta de åtgärder som krävs för att se till att leveransvillkoren för gas inte innebär handelshinder och att de inte begränsar ibruktagandet av anordningar

³² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 94).

för förbränning av gasformiga bränslen som är förenliga med de lokala leveransvillkoren för gas.

- (25) Anordningar för förbränning av gasformiga bränslen som omfattas av denna förordning och uppfyller dess villkor bör omfattas av principen om fri rörlighet för varor. Sådana anordningar bör tillåtas att tas i bruk förutsatt att de är förenliga med de lokala leveransvillkoren för gas.
- (26) Markeringen för anordningskategori på anordningens märkskylt ger en direkt koppling till de gasfamiljer och/eller gasgrupper som anordningen för förbränning av gasformiga bränslen har konstruerats för att förbränna på ett säkert sätt med önskad prestandanivå och visar därigenom att anordningen är förenlig med de lokala leveransvillkoren för gas.
- (27) De väsentliga kraven för säkerhet, hälsa och rationell energianvändning bör följas för att säkerställa att anordningar för förbränning av gasformiga bränslen är säkra vid normal användning och önskad prestandanivå.
- (28) De väsentliga kraven bör tolkas och tillämpas på ett sådant sätt att hänsyn tas till den senaste tekniska utvecklingen vid tidpunkten för konstruktion och tillverkning, liksom till tekniska och ekonomiska överväganden som är förenliga med en hög skyddsnivå för hälsa och säkerhet samt rationell energianvändning.
- (29) De ekonomiska aktörerna bör, i förhållande till den roll de har i leveranskedjan, ansvara för att anordningar för förbränning av gasformiga bränslen och tillbehör uppfyller kraven i denna förordning, för att på ett effektivt sätt skydda allmänna intressen, som hälsa, säkerhet, rationell energianvändning och skydd av konsumenter och andra användare, liksom husdjur och egendom, och garantera säkra och rättvisa konkurrensvillkor på unionsmarknaden.
- (30) Alla ekonomiska aktörer som ingår i leverans- och distributionskedjan bör vidta lämpliga åtgärder för att se till att de endast tillhandahåller sådana anordningar för förbränning av gasformiga bränslen på marknaden som överensstämmer med denna förordning. Det måste göras en tydlig och proportionell fördelning av skyldigheterna som motsvarar varje ekonomisk aktörs roll i leverans- och distributionskedjan.
- (31) Tillverkaren, som besitter detaljkunskap om konstruktions- och tillverkningsprocessen, är den som bäst kan genomföra hela förfarandet för bedömning av överensstämmelse. Därför bör bedömningen av överensstämmelse även i fortsättningen ligga enbart på tillverkarens ansvar.
- (32) Tillverkaren bör tillhandahålla tillräcklig och detaljerad information om den avsedda användningen av anordningen för förbränning av gasformiga bränslen så att den kan installeras, tas i bruk, användas och underhållas på ett korrekt och säkert sätt. I denna information kan de tekniska specifikationerna för gränssnittet mellan anordningen och dess installationsmiljö behöva ingå.
- (33) För att underlätta kommunikationen mellan ekonomiska aktörer, nationella marknadskontrollmyndigheter och konsumenter bör medlemsstaterna uppmuntra ekonomiska aktörer att utöver postadressen även ange en webbadress.
- (34) Det måste säkerställas att anordningar för förbränning av gasformiga bränslen och tillbehör från tredjeländer som kommer in på unionsmarknaden uppfyller kraven i denna förordning, och i synnerhet att tillverkarna har låtit dessa anordningar och tillbehör genomgå lämpliga förfaranden för bedömning av överensstämmelse. Det bör därför finnas bestämmelser som anger att importörer ska se till att de anordningar för

förbränning av gasformiga bränslen och tillbehör som de släpper ut på marknaden uppfyller kraven i denna förordning och att de inte får släppa ut anordningar eller tillbehör på marknaden som inte uppfyller dessa krav eller som utgör en risk. Det bör även slås fast att importörerna ska se till att förfaranden för bedömning av överensstämmelse har genomförts och att den märkning och dokumentation för anordningarna som tagits fram av tillverkarna är tillgänglig för kontroll av behöriga tillsynsmyndigheter.

- (35) Distributören tillhandahåller en anordning för förbränning av gasformiga bränslen eller ett tillbehör på marknaden efter det att anordningen eller tillbehöret har släppts ut på marknaden av tillverkaren eller importören och bör agera med vederbörlig omsorg för att se till att distributörens hantering av anordningen eller tillbehöret inte inverkar negativt på produktens överensstämmelse.
- (36) När en importör släpper ut en anordning för förbränning av gasformiga bränslen eller ett tillbehör på marknaden bör importören ange sitt namn, sitt registrerade firmanamn eller sitt registrerade varumärke och sin kontaktadress på anordningen eller tillbehöret. Undantag bör göras i de fall då anordningens eller tillbehörets storlek eller art inte tillåter detta. Detta inbegriper de fall då importören skulle behöva öppna förpackningen för att sätta sitt namn och sin adress på produkten.
- (37) Varje ekonomisk aktör som antingen släpper ut en anordning för förbränning av gasformiga bränslen eller ett tillbehör på marknaden under sitt eget namn eller sitt eget varumärke eller ändrar en anordning för förbränning av gasformiga bränslen eller ett tillbehör på ett sådant sätt att det kan påverka överensstämmelsen med kraven i denna förordning, bör räknas som tillverkare och bör därför ikläda sig tillverkarens skyldigheter.
- (38) Distributörer och importörer arbetar nära marknaden och bör därför vara involverade i de behöriga nationella myndigheternas marknadskontroller, och de bör vara beredda att aktivt delta genom att förse dessa myndigheter med alla nödvändiga uppgifter om den berörda anordningen för förbränning av gasformiga bränslen eller det berörda tillbehöret.
- (39) Marknadskontrollen blir enklare och effektivare om man kan få spårbarhet för en anordning för förbränning av gasformiga bränslen eller ett tillbehör genom hela leveranskedjan. Med ett effektivt spårbarhetssystem blir det lättare för marknadskontrollmyndigheterna att spåra de ekonomiska aktörer som har tillhandahållit anordningar för förbränning av gasformiga bränslen eller tillbehör som inte överensstämmer med kraven på marknaden.
- (40) I den här förordningen bör endast de väsentliga kraven anges. För att underlätta bedömningen av överensstämmelse med dessa krav är det nödvändigt att föreskriva om presumtion om överensstämmelse för anordningar för förbränning av gasformiga bränslen eller tillbehör som överensstämmer med harmoniserade standarder som har antagits i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012³³ och som innehåller detaljerade tekniska specifikationer av dessa krav, i synnerhet

³³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut nr 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

rörande konstruktion, tillverkning, drift, test av rationell energianvändning och installation av anordningar för förbränning av gasformiga bränslen.

- (41) I förordning (EU) nr 1025/2012 fastställs ett förfarande för invändningar mot harmoniserade standarder som inte helt uppfyller kraven i denna förordning.
- (42) För att de ekonomiska aktörerna ska kunna visa och de behöriga myndigheterna kunna kontrollera att anordningar för förbränning av gasformiga bränslen eller tillbehör som har tillhandahållits på marknaden uppfyller de väsentliga kraven måste det fastställas förfaranden för bedömning av överensstämmelse. I beslut nr 768/2008/EG finns moduler för mer eller mindre strikta förfaranden för bedömning av överensstämmelse, allt efter risknivån och den erforderliga säkerhetsnivån. För att uppnå enhetlighet mellan olika sektorer och undvika tillfälliga varianter bör förfarandena för bedömning av överensstämmelse väljas bland dessa moduler.
- (43) Tillverkare av anordningar för förbränning av gasformiga bränslen bör upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse som innehåller de uppgifter som krävs enligt denna förordning rörande anordningens överensstämmelse med kraven i denna förordning och annan relevant unionslagstiftning om harmonisering.
- (44) För att säkerställa en effektiv tillgång till information för marknadskontrolländamål bör den information som krävs för att identifiera alla tillämpliga unionsakter för en anordning för förbränning av gasformiga bränslen finnas tillgänglig i en enda EU-försäkran om överensstämmelse.
- (45) Tillverkare av tillbehör bör utfärda ett intyg om överensstämmelse för tillbehör för att tillhandahålla den information som krävs enligt denna förordning rörande tillbehörets överensstämmelse med kraven i denna förordning. Om tillbehöret även lyder under annan unionslagstiftning om harmonisering bör tillverkarna även, när så är relevant, utfärda en EU-försäkran om överensstämmelse i enlighet med den lagstiftningen.
- (46) CE-märkningen indikerar att en anordning för förbränning av gasformiga bränslen överensstämmer med kraven och är det synliga resultatet av en hel process för bedömning av överensstämmelse i vid bemärkelse. Allmänna principer för CE-märkning och dess förhållande till annan märkning fastställs i förordning (EG) nr 765/2008. Bestämmelser för hur CE-märkningen ska anbringas bör fastställas i denna förordning.
- (47) Tillbehör är inte anordningar för förbränning av gasformiga bränslen utan mellanprodukter som tillhandahålls för yrkesmässig användning och är avsedda att ingå i en anordning. Eftersom en lämplig konstruktion av ett tillbehör bidrar till en korrekt och säker funktion hos en komplett anordning och de gasrelaterade riskerna för en anordning bara kan bedömas efter att tillbehöret monterats in är det lämpligt att tillbehör inte CE-märks.
- (48) För att kunna få ett effektivt skydd för användare och tredje parter krävs en kontroll av överensstämmelsen med de väsentliga krav som anges i denna förordning för anordningar för förbränning av gasformiga bränslen och tillbehör.
- (49) För att se till att anordningar för förbränning av gasformiga bränslen följer de väsentliga kraven måste lämpliga förfaranden för bedömning av överensstämmelse som ska följas av tillverkaren fastställas. Dessa förfaranden bör fastställas utifrån modulerna för bedömning av överensstämmelse som föreskrivs i beslut nr 768/2008/EG.

- (50) I de förfaranden för bedömning av överensstämmelse som fastställs i denna förordning krävs medverkan från organ för bedömning av överensstämmelse som medlemsstaterna har anmält till kommissionen.
- (51) Erfarenheten har visat att de kriterier i direktiv 2009/142/EG som organen för bedömning av överensstämmelse måste uppfylla för att kunna bli anmälda till kommissionen är otillräckliga för att garantera en enhetligt hög prestationsnivå hos dessa organ i hela unionen. Det är dock av största vikt att alla organ för bedömning av överensstämmelse utför sina uppgifter på samma nivå och under rättvisa konkurrensvillkor. Detta innebär att obligatoriska krav måste fastställas för de organ för bedömning av överensstämmelse som vill bli anmälda för att kunna tillhandahålla bedömningar av överensstämmelse.
- (52) För att uppnå en enhetlig kvalitetsnivå på bedömningarna av överensstämmelse måste det även fastställas krav för de anmälade myndigheterna och andra organ som är involverade i bedömning, anmälan och övervakning av anmälda organ.
- (53) Om ett organ för bedömning av överensstämmelse visar att det uppfyller kriterierna i de harmoniserade standarderna bör det förmodas uppfylla motsvarande krav i denna förordning.
- (54) Det system som fastställs i denna förordning bör kompletteras av ackrediteringssystemet i förordning (EG) nr 765/2008. Eftersom ackreditering är en mycket viktig metod för att kontrollera kompetensen hos organ för bedömning av överensstämmelse bör denna metod även användas i samband med anmälan.
- (55) Öppen ackreditering enligt förordning (EG) nr 765/2008, vilken säkerställer nödvändigt förtroende för intyg om överensstämmelse, bör av de nationella offentliga myndigheterna inom unionen betraktas som det bästa sättet att styrka den tekniska kompetensen hos organen för bedömning av överensstämmelse. Nationella myndigheter kan emellertid anse att de har fullgoda möjligheter att utföra denna bedömning på egen hand. I så fall bör de nationella myndigheterna, för att trygga en rimlig trovärdighetsnivå för bedömningar som utförs av andra nationella myndigheter, ta fram den dokumentation som krävs för att visa kommissionen och övriga medlemsstater att de utvärderade organen för bedömning av överensstämmelse uppfyller de relevanta kraven.
- (56) Organ för bedömning av överensstämmelse lägger ofta ut verksamhet kopplad till bedömningen av överensstämmelse på underentreprenad eller anlitar ett dotterbolag. För att se till att den erforderliga skyddsnivån uppfylls för anordningar för förbränning av gasformiga bränslen som ska släppas ut på unionsmarknaden är det nödvändigt att de underentreprenörer och dotterbolag som utför bedömningarna uppfyller samma krav som de anmälda organen i samband med bedömningarna av överensstämmelse. Därför är det viktigt att bedömningen av kompetensen och förmågan hos de organ som ska anmälas och tillsynen över de redan anmälda organen även täcker in den verksamhet som bedrivs av underentreprenörer och dotterbolag.
- (57) Anmälningsförfarandet måste bli effektivare och öppnare, och det måste framför allt anpassas till ny teknik för att möjliggöra elektronisk anmälan.
- (58) Eftersom organen för bedömning av överensstämmelse får erbjuda sina tjänster i hela unionen bör medlemsstaterna och kommissionen beredas tillfälle att göra invändningar rörande ett anmält organ. Därför är det viktigt att en period fastställs under vilken eventuella tvivel eller osäkerheter rörande kompetensen hos organen för bedömning av överensstämmelse kan redas ut innan de börjar fungera som anmälda organ.

- (59) Av konkurrensskäl är det av avgörande betydelse att organen för bedömning av överensstämmelse tillämpar förfarandena för bedömning av överensstämmelse utan att belasta de ekonomiska aktörerna i onödan. Av samma skäl och för att säkerställa likabehandling av de ekonomiska aktörerna måste en enhetlig teknisk tillämpning av förfarandena för bedömning av överensstämmelse säkras. Detta kan bäst uppnås genom samordning och samarbete mellan organen för bedömning av överensstämmelse.
- (60) För att villkoren för genomförandet av detta direktiv ska bli enhetliga bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 som fastställer regler för kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter³⁴.
- (61) Det rådgivande förfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeakter för att uppmäna den anmälande medlemsstaten att vidta nödvändiga korrigerande åtgärder avseende anmälda organ som inte uppfyller eller inte längre uppfyller kraven för anmälan.
- (62) För att kunna ta hänsyn till den tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen vad gäller ändringar av innehållet i och formen för medlemsstaternas meddelanden om leveransvillkoren för gas inom deras territorier.
- (63) Kommissionen bör när den utarbetar och upprättar delegerade akter se till att relevanta dokument samtidigt, i tid och på lämpligt sätt skickas till Europaparlamentet och rådet.
- (64) Det är nödvändigt att fastställa övergångsbestämmelser som låter anordningar för förbränning av gasformiga bränslen och tillbehör som redan har släppts ut på marknaden i enlighet med direktiv 2009/142/EG att tillhandahållas på marknaden och tas i bruk.
- (65) Medlemsstaterna bör fastställa regler för sanktioner som kan tillämpas vid överträdelse av denna förordning och se till att de genomförs. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (66) Eftersom målet för denna förordning, som är att se till att anordningar för förbränning av gasformiga bränslen på marknaden uppfyller krav som föreskriver en hög skyddsnivå avseende hälsa och säkerhet för användarna, skydd av husdjur och egendom och rationell energianvändning samtidigt som den inre marknadens funktion tryggas, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av dess omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (67) Direktiv 2009/142/EG bör därför upphöra att gälla.

³⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på anordningar och tillbehör.
2. I denna förordning ska en anordning anses vara *normalt använd* när följande villkor är uppfyllda:

Den är korrekt installerad och föremål för regelbunden översyn i enlighet med tillverkarens instruktioner.

 - a) Den används med normala variationer i gaskvalitet och normala skiftningar av anslutningstrycket.
 - b) Den används i enlighet med dess avsedda syfte eller på ett sätt som rimligen kan förutses.
3. Denna förordning ska inte tillämpas på följande anordningar:
 - a) Anordningar som är särskilt konstruerade för att användas i industriella processer som utförs i industrianläggningar.
 - b) Anordningar som är särskilt konstruerade för att användas i luftfartyg och på tåg.
 - c) Anordningar som är särskilt konstruerade för forskningssyften under kortare tid i laboratorier.
4. När de aspekter som omfattas av denna förordning, för anordningar eller tillbehör, omfattas mer specifikt av andra akter i unionens harmoniseringslagstiftning ska denna förordning inte gälla eller ska upphöra att gälla för sådana anordningar eller tillbehör vad gäller dessa aspekter.
5. Det väsentliga kravet på rationell energianvändning i punkt 3.5 i bilaga I till denna förordning ska inte tillämpas på anordningar som omfattas av en åtgärd enligt artikel 15 i direktiv 2009/125/EG.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *anordning*: anordning för förbränning av gasformiga bränslen avsedd för matlagning, kylning, luftkonditionering, uppvärmning, varmvattenberedning, belysning eller tvätt, samt även fläktgasbrännare och uppvärmningsanordning som ska förses med sådan brännare.
2. *tillbehör*: säkerhetsanordning, styr- eller reglerdon, samt annan delkomponent som tillhandahålls separat för yrkesmässig användning och är konstruerad för att ingå i en

anordning för förbränning av gasformiga bränslen eller sammansatt för att utgöra en sådan anordning.

3. *förbränning*: en process där gasformiga bränslen reagerar med syre och ger upphov till värme eller ljus.
4. *tvätt*: hela tvättprocessen, inklusive torkning och strykning.
5. *gasformigt bränsle*: alla bränslen som är gasformiga vid en temperatur på 15 °C och ett tryck på 1 bar.
6. *industriell process*: utvinning, odling, förädling, bearbetning, produktion, tillverkning eller förberedelse av material, växter, boskap, animaliska produkter, livsmedel eller andra produkter för kommersiell användning.
7. *specifik konstruktion*: en konstruktion av en anordning när denna konstruktion endast är avsedd att tillgodose ett specifikt behov för en specifik process.
8. *industriell anläggning*: en plats där den huvudsakliga verksamhet som utförs är en industriell process som omfattas av specifika nationella hälso- och säkerhetsföreskrifter.
9. *gasfamilj*: en grupp av gasformiga bränslen med liknande förbränningsbeteende som sammankopplas genom ett intervall av Wobbetal.
10. *gasgrupp*: ett specifikt intervall av Wobbetal inom en viss gasfamilj.
11. *Wobbetal*: en indikator på utbytbarheten för gasformiga bränslen som används för att jämföra den resulterande förbränningsenergin för olika sammansättningar av gasformiga bränslen i en anordning.
12. *anordningskategori*: identifieringen av de gasfamiljer och/eller gasgrupper som en anordning är konstruerad för att förbränna på ett säkert sätt och med önskad prestandanivå, vilket indikeras genom anordningskategorimärkningen som fastställs av Europeiska standardiseringskommittén (CEN).
13. *tillhandahållande av anordningar på marknaden*: leverans av anordningar för distribution eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller kostnadsfritt.
14. *tillhandahållande av tillbehör på marknaden*: leverans för distribution på unionsmarknaden av tillbehör för yrkesmässig användning som är avsedda att monteras in i en anordning eller sättas samman för att utgöra en sådan anordning, mot betalning eller kostnadsfritt.
15. *energieffektivitet*: förhållandet mellan resulterande prestanda och insatsen av energi för en anordning.
16. *utsläppande på marknaden*: det första tillhandahållandet av en anordning eller ett tillbehör på unionsmarknaden.
17. *ibruktagande*: den första användningen av en anordning eller den första användningen av en anordning för tillverkarens egna syften.
18. *tillverkare*: varje fysisk eller juridisk person som tillverkar, eller låter konstruera eller tillverka, en anordning eller ett tillbehör och saluför denna produkt under eget namn eller eget varumärke.

19. *tillverkarens representant*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad inom unionen och som enligt skriftlig fullmakt från tillverkaren har rätt att i dennes ställe utföra särskilda uppgifter.
20. *importör*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad inom unionen och släpper ut en anordning eller ett tillbehör från ett tredjeland på unionsmarknaden.
21. *distributör*: varje fysisk eller juridisk person i leverantörskedjan, förutom tillverkaren och importören, som tillhandahåller en anordning eller ett tillbehör på marknaden.
22. *ekonomisk aktör*: tillverkaren, tillverkarens representant, importören och distributören.
23. *teknisk specifikation*: ett dokument där det föreskrivs vilka tekniska krav som en anordning eller ett tillbehör ska uppfylla.
24. *harmoniserad standard*: en harmoniserad standard enligt definitionen i artikel 2.1 c i förordning (EU) nr 1025/2012.
25. *ackreditering*: ackreditering enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EG) nr 765/2008.
26. *nationellt ackrediteringsorgan*: ett nationellt ackrediteringsorgan enligt definitionen i artikel 2.11 i förordning (EG) nr 765/2008.
27. *bedömning av överensstämmelse*: en process där det visas huruvida de väsentliga kraven i denna förordning avseende en anordning eller ett tillbehör har uppfyllts.
28. *organ för bedömning av överensstämmelse*: ett organ som utför bedömningar av överensstämmelse, vilket innefattar kalibrering, provning, certifiering och kontroll.
29. *återkallelse*: en åtgärd för att dra tillbaka en anordning som redan har tillhandahållits till användaren.
30. *tillbakadragande*: en åtgärd för att förhindra att en anordning eller ett tillbehör i leveranskedjan tillhandahålls på marknaden.
31. *CE-märkning*: märkning genom vilken tillverkaren visar att anordningen överensstämmer med de tillämpliga kraven i unionens harmoniseringslagstiftning som föreskriver CE-märkning.
32. *unionens harmoniseringslagstiftning*: unionslagstiftning som harmoniserar villkoren för saluföring av produkter.

Artikel 3

Tillhandahållande på marknaden och ibruktagande

1. Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att anordningar endast tillhandahålls på marknaden och tas i bruk om de uppfyller kraven i denna förordning.
2. Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att tillbehör endast tillhandahålls på marknaden om de uppfyller kraven i denna förordning.
3. Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas rätt att föreskriva de krav som de bedömer vara nödvändiga för att skydda människor, husdjur och egendom vid normal användning av anordningarna, förutsatt att detta inte medför några förändringar av dessa anordningar.

Artikel 4

Leveransvillkor för gas

1. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen och de övriga medlemsstaterna vilka gastyper och därtill hörande anslutningstryck för gasformiga bränslen som används i deras respektive territorier och i god tid meddela eventuella förändringar, i enlighet med kraven i bilaga II.
2. Kommissionen ska se till att denna information publiceras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Väsentliga krav

Anordningar och tillbehör ska uppfylla de väsentliga krav som gäller för dem enligt bilaga I.

Artikel 6

Fri rörlighet

1. Medlemsstaterna får inte, med hänvisning till de aspekter som omfattas av denna förordning, förbjuda, begränsa eller hindra att anordningar som uppfyller bestämmelserna i denna förordning tillhandahålls på marknaden eller tas i bruk.
2. Medlemsstaterna får inte, med hänvisning till de aspekter som omfattas av denna förordning, förbjuda, begränsa eller hindra att tillbehör som uppfyller bestämmelserna i denna förordning tillhandahålls på marknaden.
3. Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas skyldighet att föreskriva åtgärder för att främja användningen av energi från förnybara källor och för energieffektivitet i byggnader, i enlighet med direktiven 2009/28/EG, 2010/31/EU och 2012/27/EU. Sådana åtgärder ska vara förenliga med fördraget.

KAPITEL II

DE EKONOMISKA AKTÖRERNAS SKYLDIGHETER

Artikel 7 [artikel R2 i beslut nr 768/2008/EG]

Tillverkarnas skyldigheter

1. Tillverkarna ska, när de släpper ut sina anordningar eller tillbehör på marknaden, se till att de har konstruerats och tillverkats i enlighet med de väsentliga kraven i bilaga I.
2. Tillverkarna av anordningar eller tillbehör ska utarbeta den tekniska dokumentation som avses i bilaga III och utföra eller låta utföra den tillämpliga bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 14.

Om den bedömning som avses i första stycket har visat att anordningen uppfyller de tillämpliga kraven ska tillverkarna upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse och anbringa CE-märkningen.

Om den bedömning som avses i första stycket har visat att tillbehöret uppfyller de tillämpliga kraven ska tillverkarna upprätta ett intyg om överensstämmelse för tillbehör.

3. Tillverkarna ska behålla den tekniska dokumentationen och EU-försäkran om överensstämmelse under tio år efter det att anordningen har släppts ut på marknaden.

Tillverkarna ska behålla den tekniska dokumentationen och intyget om överensstämmelse för tillbehör under tio år efter det att tillbehöret har släppts ut på marknaden.

4. Tillverkarna ska se till att det finns rutiner som säkerställer att serietillverkningen fortsätter att överensstämma med kraven. Det ska också tas hänsyn till ändringar i anordningens eller tillbehörets konstruktion eller egenskaper och ändringar i de harmoniserade standarderna eller andra tekniska specifikationer som det hänvisas till vid försäkran om överensstämmelse för en anordning eller ett tillbehör.

När det anses lämpligt med tanke på de risker som en anordning eller ett tillbehör utgör ska tillverkarna, för att skydda konsumenternas och andra användares hälsa och säkerhet, utföra slumpvis provning av saluförda anordningar, granska och vid behov registerföra inkomna klagomål om anordningar eller tillbehör som inte överensstämmer med kraven och återkallelser av sådana anordningar, samt informera distributörerna om all sådan övervakning.

5. Tillverkarna ska se till att deras anordningar eller tillbehör är försedda med typnummer, partinummer, serienummer eller annan identifieringsmärkning.

När detta inte är möjligt på grund av anordningens eller tillbehörets storlek eller art, ska tillverkarna se till att den erforderliga informationen anbringas på förpackningen.

6. Tillverkarna ska ange namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och en kontaktadress på anordningen eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen och i instruktionerna som följer med anordningen. Den angivna adressen ska ange en enda kontaktpunkt där tillverkaren kan kontaktas. Kontaktinformationen ska vara på ett språk som lätt kan förstås av konsumenterna och andra användare, samt av marknadskontrollmyndigheterna, och som bestämts av den berörda medlemsstaten.

Tillverkarna ska ange namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och en kontaktadress på tillbehöret eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen och i instruktionerna som följer med tillbehöret. Den angivna adressen ska ange en enda kontaktpunkt där tillverkaren kan kontaktas.

7. Tillverkarna ska se till att anordningen åtföljs av bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter enligt punkt 1.5 i bilaga I på ett språk som lätt kan förstås av konsumenterna och andra slutanvändare och som bestämts av den berörda medlemsstaten. Dessa bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter ska vara tydliga och lättbegripliga.

Tillverkarna ska se till att tillbehöret åtföljs av intyget om överensstämmelse för tillbehör som bland annat ska innehålla instruktioner för inmontering eller sammansättning, justering, drift och underhåll i enlighet med punkt 1.7 i bilaga I på ett språk som lätt kan förstås av tillverkare av anordningar. Instruktionerna ska vara tydliga och lättbegripliga.

8. Tillverkare som anser eller har skäl att tro att en anordning eller ett tillbehör som de har släppt ut på marknaden inte överensstämmer med denna förordning ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få anordningen eller

tillbehöret att överensstämma med kraven eller, om så är lämpligt, för att dra tillbaka eller återkalla anordningen eller tillbehöret. Om anordningen eller tillbehöret utgör en risk ska tillverkarna dessutom omedelbart underrätta de behöriga nationella myndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit anordningen eller tillbehöret och lämna detaljerade uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och de korrigerande åtgärder som vidtagits.

9. Tillverkarna ska på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet ge den all information och dokumentation som behövs för att visa att anordningen eller tillbehöret överensstämmer med denna förordning, på ett språk som lätt kan förstås av myndigheten. Denna information och dokumentation kan lämnas i pappersform eller i elektronisk form. Tillverkarna ska på myndighetens begäran samarbeta med den behöriga myndigheten om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de anordningar eller tillbehör som de har släppt ut på marknaden.

Artikel 8 [artikel R3 i beslut nr 768/2008/EG]

Tillverkarens representant

1. Tillverkarna får genom skriftlig fullmakt utse en representant.
Skyldigheterna i enlighet med artikel 7.1 och upprättandet av teknisk dokumentation får inte delegeras till tillverkarens representant.
2. Tillverkarens representant ska utföra de uppgifter som anges i fullmakten från tillverkaren. Fullmakten ska ge tillverkarens representant rätt att åtminstone
 - a) inneha EU-försäkran om överensstämmelse och den tekniska dokumentationen för att kunna uppvisa dessa dokument för de nationella myndigheterna under tio år efter det att anordningen har släppts ut på marknaden,
 - b) inneha intyget om överensstämmelse för tillbehör och den tekniska dokumentationen för att kunna uppvisa dessa dokument för de nationella myndigheterna under tio år efter det att tillbehöret har släppts ut på marknaden,
 - c) på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet ge den myndigheten all information och dokumentation som behövs för att visa att anordningen eller tillbehöret överensstämmer med kraven,
 - d) på deras begäran samarbeta med de behöriga nationella myndigheterna om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de anordningar eller tillbehör som omfattas av fullmakten.

Artikel 9 [artikel R4 i beslut nr 768/2008/EG]

Importörernas skyldigheter

1. Importörerna får endast släppa ut sådana anordningar eller tillbehör på marknaden som överensstämmer med den tillämpliga lagstiftningen.
2. Innan importörerna släpper ut en anordning på marknaden ska de se till att tillverkaren har utfört den bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 14. De ska se till att tillverkaren har upprättat den tekniska dokumentationen, att anordningen är försedd med CE-märkning och åtföljs av bruksanvisningar och

säkerhetsföreskrifter i enlighet med punkt 1.5 i bilaga I samt att tillverkaren har uppfyllt kraven i artikel 7.5 och 7.6.

Innan importörerna släpper ut ett tillbehör på marknaden ska de se till att tillverkaren har utfört den bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 14. De ska se till att tillverkaren har upprättat den tekniska dokumentationen, att tillbehöret åtföljs av intyget om överensstämmelse för tillbehör som bland annat ska innehålla instruktioner för införlivande eller montering, justering, drift och underhåll i enlighet med punkt 1.7 i bilaga I samt att tillverkaren har uppfyllt kraven i artikel 7.5 och 7.6.

Om en importör anser eller har skäl att tro att en anordning eller ett tillbehör inte överensstämmer med de väsentliga säkerhetskraven i bilaga I får importören inte släppa ut anordningen eller tillbehöret på marknaden förrän anordningen eller tillbehöret överensstämmer med de tillämpliga kraven. Om anordningen eller tillbehöret utgör en risk ska importören dessutom informera tillverkaren och marknadskontrollmyndigheterna om detta.

3. Importörerna ska ange namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och en kontaktadress på anordningen eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen och i instruktionerna som medföljer anordningen. Kontaktinformationen ska vara på ett språk som lätt kan förstås av konsumenterna och andra slutanvändare, samt av marknadskontrollmyndigheterna, och som bestämts av den berörda medlemsstaten.

Importörerna ska ange namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och en kontaktadress på tillbehöret eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen. Kontaktinformationen ska vara på ett språk som lätt kan förstås av tillverkare av anordningar och av marknadskontrollmyndigheterna och som bestämts av den berörda medlemsstaten.

4. Importörerna ska se till att anordningen åtföljs av bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter i enlighet med punkt 1.5 i bilaga I på ett språk som lätt kan förstås av konsumenterna och andra slutanvändare och som bestämts av den berörda medlemsstaten.

Importörerna ska se till att tillbehöret åtföljs av intyget om överensstämmelse för tillbehör som bland annat ska innehålla instruktioner för införlivande eller montering, justering, drift och underhåll i enlighet med punkt 1.7 i bilaga I på ett språk som lätt kan förstås av tillverkare av anordningar och som bestämts av den berörda medlemsstaten.

5. Importörerna ska, så länge de har ansvar för en anordning eller ett tillbehör, se till att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar anordningens eller tillbehörets överensstämmelse med de kraven i bilaga I.

6. När det anses lämpligt med tanke på de risker som en anordning eller ett tillbehör utgör ska importörerna för att skydda användarnas hälsa och säkerhet, på en vederbörligen motiverad begäran från de behöriga myndigheterna, utföra slumpvis provning av saluförda anordningar eller tillbehör, granska och vid behov registerföra inkomna klagomål om anordningar eller tillbehör som inte överensstämmer med kraven och återkallelser av sådana anordningar, samt informera distributörerna om all sådan övervakning.

7. Importörer som anser eller har skäl att tro att en anordning eller ett tillbehör som de har släppt ut på marknaden inte överensstämmer med denna förordning ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få anordningen eller tillbehöret att överensstämma med kraven eller, om så är lämpligt, för att dra tillbaka

eller återkalla anordningen eller tillbehöret. Om anordningen eller tillbehöret utgör en risk ska importörerna dessutom omedelbart underrätta de behöriga nationella myndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit anordningen eller tillbehöret och lämna detaljerade uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och de korrigerande åtgärder som vidtagits.

8. Under tio år från det datum då anordningen har släppts ut på marknaden ska importörerna kunna uppvisa EU-försäkran om överensstämmelse för marknadskontrollmyndigheterna och se till att dessa myndigheter på begäran kan få tillgång till den tekniska dokumentationen.

Under tio år från det datum då tillbehöret har släppts ut på marknaden ska importörerna kunna uppvisa intyget om överensstämmelse för tillbehör för marknadskontrollmyndigheterna och se till att dessa myndigheter på begäran kan få tillgång till den tekniska dokumentationen.

9. Importörerna ska på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet ge den all information och dokumentation som behövs för att visa att en anordning eller ett tillbehör överensstämmer med kraven, på ett språk som lätt kan förstås av den myndigheten. Denna information och dokumentation kan lämnas i pappersform eller i elektronisk form. Importörerna ska på begäran samarbeta med den behöriga myndigheten om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med anordningar eller tillbehör som de har släppt ut på marknaden.

Artikel 10 [artikel R5 i beslut nr 768/2008/EG]

Distributörernas skyldigheter

1. När distributörerna tillhandahåller en anordning eller ett tillbehör på marknaden ska de iakttä vederbörlig omsorg för att se till att kraven i denna förordning uppfylls.
2. Innan distributörerna tillhandahåller en anordning på marknaden ska de kontrollera att anordningen är försedd med CE-märkning och åtföljs av bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter i enlighet med punkt 1.5 i bilaga I på ett språk som lätt kan förstås av konsumenterna och andra slutanvändare i den medlemsstat där anordningen ska tillhandahållas på marknaden, samt att tillverkaren och importören har uppfyllt kraven i artiklarna 7.5, 7.6 respektive 9.3.

Innan distributörerna tillhandahåller ett tillbehör på marknaden ska de kontrollera att tillbehöret åtföljs av intyget om överensstämmelse för tillbehör som bland annat ska innehålla instruktioner för införlivande eller montering, justering, drift och underhåll i enlighet med punkt 1.7 i bilaga I på ett språk som lätt kan förstås av tillverkare av anordningar, samt att tillverkaren och importören har uppfyllt kraven i artiklarna 7.5, 7.6 respektive 9.3.

Om en distributör anser eller har skäl att tro att en anordning eller ett tillbehör inte överensstämmer med de väsentliga säkerhetskraven i bilaga I får distributören inte tillhandahålla anordningen eller tillbehöret på marknaden förrän anordningen eller tillbehöret överensstämmer med de tillämpliga kraven. Om anordningen eller tillbehöret utgör en risk ska distributören dessutom informera tillverkaren eller importören om detta och även informera marknadskontrollmyndigheterna.

3. Distributörerna ska, så länge de har ansvar för en anordning eller ett tillbehör, se till att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar anordningens eller tillbehörets överensstämmelse med de väsentliga kraven i bilaga I.
4. Distributörer som anser eller har skäl att tro att en anordning eller ett tillbehör som de har tillhandahållit på marknaden inte överensstämmer med denna förordning ska försäkra sig om att nödvändiga korrigerande åtgärder vidtas för att få anordningen att överensstämma med kraven eller, om så är lämpligt, för att dra tillbaka eller återkalla den. Om anordningen utgör en risk ska distributörerna dessutom omedelbart underrätta de behöriga nationella myndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit anordningen, och lämna detaljerade uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och de korrigerande åtgärder som vidtagits.
5. Distributörerna ska på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet ge myndigheten den information och dokumentation som behövs för att visa att en anordning eller ett tillbehör överensstämmer med kraven. Denna information och dokumentation kan lämnas i pappersform eller i elektronisk form. Distributörerna ska på begäran samarbeta med myndigheten om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med anordningen eller tillbehöret som de har tillhandahållit på marknaden.

Artikel 11 [artikel R6 i beslut nr 768/2008/EG]

De fall när importörer och distributörer ska ha samma skyldigheter som tillverkaren

En importör eller distributör ska anses vara tillverkare enligt denna förordning och ska ha samma skyldigheter som tillverkaren har enligt artikel 7 när importören eller distributören släpper ut en anordning eller ett tillbehör på marknaden i eget namn eller under eget varumärke eller ändrar en anordning eller ett tillbehör som redan släppts ut på marknaden på ett sådant sätt att överensstämmelsen med kraven i denna förordning kan påverkas.

Artikel 12 [artikel R7 i beslut nr 768/2008/EG]

Identifiering av de ekonomiska aktörerna

De ekonomiska aktörerna ska på begäran identifiera följande aktörer för marknadskontrollmyndigheterna:

- a) Alla ekonomiska aktörer som har levererat en anordning eller ett tillbehör till dem.
- b) Alla ekonomiska aktörer som de har levererat en anordning eller ett tillbehör till.

De ekonomiska aktörerna ska kunna ge den information som avses i första stycket under tio år efter det att de har fått anordningen levererad eller tillbehöret levererat och under tio år efter det att de har levererat anordningen eller tillbehöret.

KAPITEL III

ÖVERENSSTÄMMELSE FÖR ANORDNINGAR OCH TILLBEHÖR

Artikel 13 [artikel R8 i beslut nr 768/2008/EG]

Presumtion om överensstämmelse för anordningar och tillbehör

Anordningar och tillbehör som överensstämmer med de harmoniserade standarder eller delar av dem till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska förutsättas överensstämma med de väsentliga krav som omfattas av dessa standarder eller delar av dem i bilaga I.

Artikel 14

Förfarande för bedömning av överensstämmelse för anordningar och tillbehör

1. Innan en anordning eller ett tillbehör släpps ut på marknaden ska tillverkaren låta anordningen eller tillbehöret genomgå ett förfarande för bedömning av överensstämmelse enligt punkt 2 eller 3.
2. Överensstämmelsen hos serietillverkade anordningar och tillbehör med kraven i denna förordning ska kontrolleras genom den EU-typkontroll (modul B – produktionstyp) som avses i punkt 1 i bilaga III, tillsammans med något av följande förfaranden för bedömning av överensstämmelse, efter tillverkarens eget val:
 - a) Överensstämmelse med typ som grundar sig på intern tillverkningskontroll och övervakade anordnings- eller tillbehörskontroller med slumpvisa intervall (modul C2) enligt bilaga III punkt 2.
 - b) Överensstämmelse med typ som grundar sig på kvalitetssäkring av produktionen (modul D) enligt bilaga III punkt 3.
 - c) Överensstämmelse med typ som grundar sig på kvalitetssäkring av anordningar eller tillbehör (modul E) enligt bilaga III punkt 4.
 - d) Överensstämmelse med typ som grundar sig på verifiering av anordningar eller tillbehör (modul F) enligt bilaga III punkt 5.
3. Vid tillverkning av en enstaka anordning eller ett fåtal anordningar får överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter (modul G) enligt bilaga III punkt 6 väljas av tillverkaren.
4. När de förfaranden som avses i led a till d i punkt 2 eller i punkt 3 har slutförts ska tillverkaren av anordningen, i enlighet med artikel 18, anbringa CE-märkning på anordningen som överensstämmer med kraven och upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse.

När de förfaranden som avses i led a till d i punkt 2 har slutförts ska tillverkaren av tillbehöret utfärda ett intyg om överensstämmelse för tillbehör.
5. Alla dokument och all skriftväxling i samband med bedömningen av överensstämmelse för en anordning eller ett tillbehör ska avfattas på det officiella språket eller de officiella språken i den medlemsstat där det anmälda organet som genomför de förfaranden som anges i punkterna 2 och 3 är etablerat, eller på ett språk som godtas av detta organ.

Artikel 15

EU-försäkran om överensstämmelse [artikel R10 i beslut nr 768/2008/EG]

1. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det försäkras att de väsentliga kraven i bilaga I har visats vara uppfyllda.
2. EU-försäkran om överensstämmelse ska utformas i enlighet med mallen i bilaga V, innehålla de uppgifter som anges i de relevanta förfarandena för bedömning av överensstämmelse i bilaga III och regelbundet uppdateras. Den ska översättas till det eller de språk som krävs av den medlemsstat där anordningen släpps ut eller tillhandahålls på marknaden.
3. Om en anordning omfattas av mer än en unionsakt där det ställs krav på en EU-försäkran om överensstämmelse ska en enda EU-försäkran om överensstämmelse upprättas för alla dessa unionsakter. I denna försäkran ska det anges vilka unionsakter som berörs, och det ska lämnas en publikationshänvisning.
4. När EU-försäkran om överensstämmelse upprättas ska tillverkaren ta ansvar för att anordningen överensstämmer med kraven i denna förordning.

Artikel 16

Intyg om överensstämmelse för tillbehör

1. I intyget om överensstämmelse för tillbehör ska det försäkras att de tillämpbara väsentliga kraven i bilaga I har visats vara uppfyllda.
2. Intyget om överensstämmelse för tillbehör ska utformas i enlighet med mallen i bilaga VI. För att bidra till överensstämmelse med de väsentliga krav som gäller för färdiga anordningar i bilaga I ska intyget om överensstämmelse för tillbehör ange tillbehörets egenskaper och innehålla instruktioner om hur tillbehöret bör monteras in i en anordning eller sättas samman för att utgöra en sådan anordning. Intyget ska även innehålla de uppgifter som anges i de relevanta förfarandena för bedömning av överensstämmelse i bilaga II och regelbundet uppdateras. Det ska vara skrivet på ett språk som lätt kan förstås av tillverkare av anordningar.
3. Intyget om överensstämmelse för tillbehör ska medfölja tillbehöret.
4. Om ett tillbehör omfattas av annan unionslagstiftning kring andra aspekter som kräver CE-märkning, ska denna märkning ange att tillbehöret förutsätts vara i överensstämmelse med bestämmelserna i dessa akter. I sådana fall måste hänvisning till de nämnda akterna så som dessa offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ges i de dokument, meddelanden eller instruktioner som krävs enligt dessa akter och som medföljer tillbehöret.
5. När intyget om överensstämmelse för tillbehör upprättas ska tillverkaren ta ansvar för att tillbehöret överensstämmer med kraven i denna förordning.

Artikel 17 [artikel R11 i beslut nr 768/2008/EG]

Allmänna principer för CE-märkning

CE-märkningen ska omfattas av de allmänna principer som fastställs i artikel 30 i förordning (EG) nr 765/2008.

Artikel 18 [artikel R12 i beslut nr 768/2008/EG]

Regler och villkor för anbringande av CE-märkning och påskrifter

1. CE-märkningen och de påskrifter som avses i bilaga IV ska anbringas på anordningen eller dess märkskylt på ett synligt, lättläst och outplånligt sätt.
2. Påskrifterna som avses i punkt 2 i bilaga IV ska, i den mån det är relevant, anbringas på tillbehöret eller dess märkskylt på ett synligt, lättläst och outplånligt sätt.
3. CE-märkningen och/eller de påskrifter som avses i bilaga IV ska anbringas innan anordningen eller tillbehöret släpps ut på marknaden.
4. CE-märkningen ska åtföljas av identifikationsnumret för det anmälda organ som medverkat i produktionskontrollen för anordningen.
5. Identifikationsnumret för det anmälda organ som medverkat i produktionskontrollen ska anbringas på tillbehöret.
6. CE-märkningen och/eller identifikationsnumret som avses i punkterna 4 och 5 får åtföljas av ett annat märke som anger en särskild risk eller ett särskilt användningsområde.

KAPITEL IV

ANMÄLAN AV ORGAN FÖR BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

Artikel 19 [artikel R13 i beslut nr 768/2008/EG]

Anmälan

Medlemsstaterna ska anmäla till kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka organ som fått i uppdrag att utföra bedömningar av överensstämmelse i enlighet med artikel 14.

Artikel 20 [artikel R14 i beslut nr 768/2008/EG]

Anmälande myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utse en anmälande myndighet med ansvar för att inrätta och genomföra de förfaranden som krävs för bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse och för kontroll av anmälda organ, inklusive överensstämmelse med artikel 24.
2. Medlemsstaterna får bestämma att den bedömning och kontroll som avses i punkt 1 ska utföras av ett nationellt ackrediteringsorgan i den betydelse som anges i och i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008.
3. Om den anmälande myndigheten delegerar eller på annat sätt överlåter den bedömning, anmälan eller kontroll som avses i punkt 1 till ett organ som inte är offentligt, ska det organet vara en juridisk person och ska i tillämpliga delar uppfylla kraven i artikel 22.1–22.6. Dessutom ska detta organ ha vidtagit åtgärder för att kunna hantera ansvarsskyldighet som kan uppstå i samband med dess verksamhet.
4. Den anmälande myndigheten ska ta det fulla ansvaret för de uppgifter som utförs av det organ som avses i punkt 3.

Artikel 21 [artikel R15 i beslut nr 768/2008/EG]

Krav på de anmälade myndigheterna

1. En anmälade myndighet ska vara inrättad på ett sådant sätt att det inte uppstår någon intressekonflikt med organen för bedömning av överensstämmelse.
2. En anmälade myndighet ska vara organiserad och fungera på ett sådant sätt att dess verksamhet är objektiv och opartisk.
3. En anmälade myndighet ska vara organiserad på ett sådant sätt att alla beslut som rör anmälan av ett organ för bedömning av överensstämmelse fattas av annan behörig personal än den som har gjort bedömningen.
4. En anmälade myndighet får inte erbjuda eller utföra sådan verksamhet som utförs av organ för bedömning av överensstämmelse och får inte heller erbjuda eller utföra konsulttjänster på kommersiell eller konkurrensmässig grund.
5. En anmälade myndighet ska skydda erhållen konfidentiell information.
6. En anmälade myndighet ska ha tillräckligt många anställda med lämplig kompetens för att kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 22 [artikel R16 i beslut nr 768/2008/EG]

De anmälade myndigheternas informationsskyldighet

Medlemsstaterna ska informera kommissionen om sina förfaranden för bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse och för kontroll av anmälda organ samt om eventuella ändringar.

Kommissionen ska offentliggöra denna information.

Artikel 23 [artikel R17 i beslut nr 768/2008/EG]

Krav avseende anmälda organ

1. När det gäller anmälan ska ett anmält organ uppfylla kraven i punkterna 2–11.
2. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska inrättas enligt medlemsstatens nationella lag och vara en juridisk person.
3. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ett tredjepartsorgan oberoende av den organisation eller den anordning eller det tillbehör som det bedömer.

Detta organ får vara ett organ som hör till en näringslivsorganisation eller branschorganisation som företräder företag som är involverade i konstruktion, tillverkning, leverans, installation, användning eller underhåll av de anordningar eller tillbehör som det bedömer, förutsatt att det kan styrkas att organet är oberoende och att det saknas intressekonflikter.

4. Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för bedömningen av överensstämmelse får inte utgöras av den som konstruerar, tillverkar, levererar, installerar, köper, äger, använder eller underhåller de anordningar eller tillbehör som bedöms och inte heller av den som företräder någon av dessa parter. Detta ska inte hindra användning av bedömda anordningar eller tillbehör som är nödvändiga för verksamheten inom organet för bedömning av

överensstämmelse eller användning av sådana anordningar eller tillbehör för personligt bruk.

Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för bedömningen av överensstämmelse får varken delta direkt i konstruktion, tillverkning, marknadsföring, installation, användning eller underhåll av dessa anordningar eller tillbehör eller företräda parter som bedriver sådan verksamhet. De får inte delta i någon verksamhet som kan påverka deras objektivitet och integritet i samband med den bedömning av överensstämmelse för vilken de har anmälts. Detta ska framför allt gälla konsulttjänster.

Organ för bedömning av överensstämmelse ska se till att deras dotterbolags eller underentreprenörers verksamhet inte påverkar sekretessen, objektiviteten eller opartiskheten i organens bedömningar av överensstämmelse.

5. Organ för bedömning av överensstämmelse och deras personal ska utföra bedömningen av överensstämmelse med största möjliga yrkesintegritet, ha teknisk kompetens på det specifika området och vara fria från varje påtryckning och incitament, i synnerhet ekonomiska incitament, som kan påverka deras omdöme eller resultaten av deras bedömning av överensstämmelse; detta gäller särskilt påtryckningar och incitament från personer eller grupper av personer som berörs av denna verksamhet.
6. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska kunna utföra alla de uppgifter avseende bedömning av överensstämmelse som fastställs i bilaga II för ett sådant organ och för vilka det har anmälts, oavsett om dessa uppgifter utförs av organet för bedömning av överensstämmelse eller för dess räkning och under dess ansvar.

Vid alla tidpunkter och vid varje bedömning av överensstämmelse och för varje typ eller kategori av anordningar eller tillbehör för vilka det har anmälts ska organet för bedömning av överensstämmelse ha till sitt förfogande

- a) erforderlig personal med teknisk kunskap och tillräcklig erfarenhet för att utföra bedömningen av överensstämmelse,
- b) beskrivningar av förfaranden för att utföra bedömningar av överensstämmelse; dessa förfaranden måste medge öppenhet och möjliggöra att förfarandena kan upprepas; organet ska ha lämpliga rutiner och förfaranden för att skilja mellan de uppgifter som organet utför i sin egenskap av anmält organ och all annan verksamhet,
- c) förfaranden som gör det möjligt för organet att utöva sin verksamhet med vederbörlig hänsyn tagen till ett företags storlek, bransch och struktur, till anordningens eller tillbehörets tekniska komplexitet och eventuell massproduktion eller serietillverkning.

Organet för bedömning av överensstämmelse ska ha de nödvändiga medlen för att korrekt kunna utföra de tekniska och administrativa uppgifterna i samband med bedömningen av överensstämmelse och ska ha tillgång till den utrustning och de hjälpmedel som är nödvändiga.

7. Den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse ska ha
 - a) fullgod teknisk och yrkesinriktad utbildning som täcker all slags bedömning av överensstämmelse på det område inom vilket organet för bedömning av överensstämmelse har anmälts,

- b) tillfredsställande kunskap om kraven för de bedömningar som de gör och befogenhet att utföra dessa bedömningar,
 - c) tillräcklig kännedom om och insikt i de väsentliga kraven i bilaga I, de tillämpliga harmoniserade standarderna och de relevanta bestämmelserna i unionens harmoniseringslagstiftning och nationell lagstiftning,
 - d) förmåga att upprätta intyg, protokoll och rapporter som visar att bedömningarna har gjorts.
8. Det ska garanteras att organ för bedömning av överensstämmelse, deras högsta ledning och den personal som ansvarar för bedömningen av överensstämmelse är opartiska.
- Ersättningen till den högsta ledningen och den personal som ansvarar för bedömningen av överensstämmelse vid ett organ för bedömning av överensstämmelse får inte vara beroende av antalet bedömningar som görs eller resultaten av bedömningarna.
9. Organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ansvarsförsäkrade, om inte staten tar på sig ansvaret enligt nationell lagstiftning eller medlemsstaten själv tar direkt ansvar för bedömningen av överensstämmelse.
10. Personalen vid ett organ för bedömning av överensstämmelse ska iaktta tystnadsplikt beträffande all information som de erhåller vid utförandet av sina uppgifter i enlighet med bilaga III eller de nationella bestämmelser som genomför unionslagstiftningen, utom gentemot de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där verksamheten utförs. Immaterialrätten ska vara skyddad.
11. Organ för bedömning av överensstämmelse ska delta i, eller se till att deras personal som ansvarar för bedömningen av överensstämmelse känner till, det relevanta standardiseringsarbete och det arbete som utförs i samordningsgruppen för anmälda organ, som inrättats i enlighet med relevant unionslagstiftning om harmonisering, och de ska som generella riktlinjer använda de administrativa beslut och dokument som är resultatet av gruppens arbete.

Artikel 24 [artikel R18 i beslut nr 768/2008/EG]

Presumtion om överensstämmelse för anmälda organ

Ett organ för bedömning av överensstämmelse som kan visa att det uppfyller kriterierna i de relevanta harmoniserade standarderna eller delar av dem, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska förutsättas uppfylla kraven i artikel 23, förutsatt att dessa krav omfattas av de tillämpliga harmoniserade standarderna.

Artikel 25 [artikel R20 i beslut nr 768/2008/EG]

Dotterbolag och underentreprenörer till anmälda organ

- 1. Om det anmälda organet lägger ut specifika uppgifter med anknytning till bedömningen av överensstämmelse på underentreprenad eller anlitar ett dotterbolag ska det se till att underentreprenören eller dotterbolaget uppfyller kraven i artikel 23 och informera den anmälande myndigheten om detta.
- 2. De anmälda organen ska ta det fulla ansvaret för de uppgifter som utförs av underentreprenörer eller dotterbolag, oavsett var de är etablerade.

3. Verksamhet kan läggas ut på underentreprenad eller utföras av ett dotterbolag endast om kunden går med på det.
4. De anmälda organen ska se till att den anmälade myndigheten har tillgång till de relevanta dokumenten rörande bedömningen av underentreprenörens eller dotterbolagets kvalifikationer och det arbete som utförts av dem i enlighet med bilaga III.

Artikel 26 [artikel R22 i beslut nr 768/2008/EG]

Ansökan om anmälan

1. Organet för bedömning av överensstämmelse ska lämna in en ansökan om anmälan till den anmälade myndigheten i den medlemsstat där det är etablerat.
2. Ansökan om anmälan ska åtföljas av en beskrivning av de bedömningar av överensstämmelse, den eller de moduler för bedömning av överensstämmelse och anordningen/tillbehöret eller anordningarna/tillbehören som organet anser sig ha kompetens för samt ett ackrediteringsintyg, om det finns ett sådant, som utfärdats av ett nationellt ackrediteringsorgan och där det intygas att organet för bedömning av överensstämmelse uppfyller kraven i artikel 23.
3. Om organet för bedömning av överensstämmelse inte kan uppvisa något ackrediteringsintyg ska det ge den anmälade myndigheten alla underlag som krävs för kontroll, erkännande och regelbunden tillsyn av att det uppfyller kraven i artikel 23.

Artikel 27 [artikel R23 i beslut nr 768/2008/EG]

Anmälningsförfarande

1. De anmälade myndigheterna får endast anmäla de organ för bedömning av överensstämmelse som har uppfyllt kraven i artikel 23.
2. De ska anmäla detta till kommissionen och de andra medlemsstaterna med hjälp av det elektroniska anmälningsverktyg som utvecklats och förvaltas av kommissionen.
3. Anmälan ska innehålla detaljerade uppgifter om bedömningarna av överensstämmelse, modulerna för bedömning av överensstämmelse och de berörda anordningarna/tillbehören samt ett relevant intyg om kompetens.
4. Om en anmälan inte grundar sig på ett sådant ackrediteringsintyg som avses i artikel 26.2 ska den anmälade myndigheten ge kommissionen och de andra medlemsstaterna de skriftliga underlag som styrker att organet för bedömning av överensstämmelse har erforderlig kompetens och att de system som behövs för att se till att organet kommer att övervakas regelbundet och kommer att fortsätta att uppfylla kraven i artikel 23 har inrättats.
5. Det berörda organet får bedriva verksamhet som anmält organ endast om kommissionen eller de andra medlemsstaterna inte har rest invändningar inom två veckor efter anmälan, i de fall då ett ackrediteringsintyg används, eller inom två månader efter anmälan, i de fall då ingen ackreditering används.

Endast ett sådant organ ska anses vara ett anmält organ i enlighet med denna förordning.

6. Kommissionen och de andra medlemsstaterna ska hållas underrättade om alla relevanta ändringar av anmälan.

Artikel 28 [artikel R24 i beslut nr 768/2008/EG]

Identifikationsnummer och förteckningar över anmälda organ

1. Kommissionen ska tilldela varje anmält organ ett identifikationsnummer.
Organet ska tilldelas ett enda nummer även om det anmäls enligt flera unionsakter.
2. Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över de organ som anmäls i enlighet med denna förordning, inklusive de identifikationsnummer som de har tilldelats och den verksamhet som de har anmälts för.
Kommissionen ska se till att denna förteckning hålls uppdaterad.

Artikel 29 [artikel R25 i beslut nr 768/2008/EG]

Ändringar i anmälan

1. Om en anmälande myndighet har konstaterat eller har informerats om att ett anmält organ inte längre uppfyller de krav som anges i artikel 23 eller att det underlåter att fullgöra sina skyldigheter, ska myndigheten i förekommande fall, beroende på hur allvarlig underlåtenheten att uppfylla kraven eller fullgöra skyldigheterna är, begränsa eller återkalla anmälan tillfälligt eller slutgiltigt. Den ska omedelbart underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om detta.
2. I händelse av begränsning, tillfällig återkallelse eller återkallelse av anmälan eller om det anmälda organet har upphört med verksamheten ska den anmälande medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att det anmälda organets dokumentation antingen behandlas av ett annat anmält organ eller hålls tillgänglig för de ansvariga anmälande myndigheterna och marknadskontrollmyndigheterna på deras begäran.

Artikel 30 [artikel R26 i beslut nr 768/2008/EG]

Ifrågasättande av de anmälda organens kompetens

1. Kommissionen ska undersöka alla fall där den tvivlar på att ett anmält organ har erforderlig kompetens eller att ett anmält organ fortsatt uppfyller de krav och fullgör de skyldigheter som det omfattas av, och även alla fall där den gjorts uppmärksam på att det föreligger sådana tvivel.
2. Den anmälande medlemsstaten ska på begäran ge kommissionen all information om grunderna för anmälan eller det anmälda organets fortsatta kompetens.
3. Kommissionen ska se till att all känslig information som erhållits i samband med undersökningarna behandlas konfidentiellt.
4. Om kommissionen konstaterar att ett anmält organ inte uppfyller eller inte längre uppfyller kraven för anmälan ska den anta en genomförandeakt för att uppmana den anmälande medlemsstaten att vidta erforderliga korrigerande åtgärder, inbegripet att vid behov återta anmälan.

Den genomförandeakt som avses i första stycket ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 36.2.

Artikel 31 [artikel R27 i beslut nr 768/2008/EG]

De anmälda organens operativa skyldigheter

1. Anmälda organ ska utföra bedömningar av överensstämmelse i enlighet med förfarandena för bedömning av överensstämmelse i bilaga III.
2. Bedömningarna av överensstämmelse ska vara proportionella så att de ekonomiska aktörerna inte belastas i onödan.

Organen för bedömning av överensstämmelse ska när de utför sin verksamhet ta vederbörlig hänsyn till ett företags storlek, bransch och struktur och till anordningens eller tillbehörets tekniska komplexitet och eventuell massproduktion eller serietillverkning.

Samtidigt ska de dock respektera den grad av noggrannhet och skyddsnivå som krävs för att anordningen eller tillbehöret ska överensstämma med bestämmelserna i denna förordning.

3. Om ett anmält organ konstaterar att en tillverkare inte uppfyller de väsentliga kraven i bilaga I eller motsvarande harmoniserade standarder eller tekniska specifikationer, ska det begära att tillverkaren vidtar korrigerande åtgärder och inte utfärda något intyg om överensstämmelse.
4. Om ett anmält organ vid kontroll av överensstämmelse efter att ett intyg har utfärdats konstaterar att en anordning eller ett tillbehör inte längre uppfyller kraven, ska det begära att tillverkaren vidtar korrigerande åtgärder och vid behov tillfälligt eller slutgiltigt återkalla intyget.
5. Om inga korrigerande åtgärder vidtas eller om de inte får önskat resultat, ska det anmälda organet i förekommande fall belägga intyget med restriktioner eller återkalla det tillfälligt eller slutgiltigt.

Artikel 32

Överklagande av de anmälda organens beslut

Medlemsstaterna ska se till att det finns ett förfarande för att överklaga de anmälda organens beslut.

Artikel 33 [artikel R28 i beslut nr 768/2008/EG]

De anmälda organens informationsskyldighet

1. De anmälda organen ska informera den anmälade myndigheten om följande:
 - a) Avslag, begränsningar och tillfällig eller slutgiltig återkallelse av intyg.
 - b) Omständigheter som inverkar på omfattningen av eller villkoren för anmälan.
 - c) Begäran från marknadskontrollmyndigheterna om information om bedömningar av överensstämmelse.
 - d) På begäran, bedömningar av överensstämmelse som gjorts inom ramen för anmälan och all annan verksamhet, inklusive gränsöverskridande verksamhet och underentreprenad.
2. De anmälda organen ska ge de övriga organ som anmälts i enlighet med denna förordning och som utför liknande bedömningar av överensstämmelse som omfattar

samma anordningar eller tillbehör relevant information om frågor som rör negativa och, på begäran, positiva resultat av bedömningar av överensstämmelse.

Artikel 34 [artikel R29 i beslut nr 768/2008/EG]

Utbyte av erfarenhet

Kommissionen ska se till att det förekommer utbyte av erfarenhet mellan de myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för riktlinjerna för anmälan.

Artikel 35 [artikel R30 i beslut nr 768/2008/EG]

Samordning av anmälda organ

Kommissionen ska se till att det upprättas samordning och samarbete mellan de organ som anmälts i enlighet med denna förordning och att samordningen och samarbetet bedrivs på ett tillfredsställande sätt genom en eller flera sektorsspecifika grupper av anmälda organ.

Medlemsstaterna ska se till att de organ som de har anmält deltar i den eller dessa gruppers arbete direkt eller genom utsedda representanter.

KAPITEL V

KOMMITTÉFÖRFARANDE

Artikel 36

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för anordningar för förbränning av gasformiga bränslen. Kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 37

Ändring av bilagorna

Kommissionen ska ha rätt att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 avseende ändringar av innehållet i och formen för medlemsstaternas meddelanden om leveransvillkor för gas inom deras territorier, som fastställs i bilaga II, för att ta hänsyn till den tekniska utvecklingens påverkan på leveransvillkoren för gas.

Artikel 38

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som fastställs i denna artikel.
2. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 37 ska ges till kommissionen på obestämd tid.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 37 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av

den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare datum som anges i beslutet. Det påverkar inte giltigheten för sådana delegerade akter som redan trätt i kraft.

4. När kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.
5. En delegerad akt som antas i enlighet med artikel 37 ska endast träda i kraft om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort några invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av denna period har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

KAPITEL VI

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 39

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om sanktioner vid överträdelser av denna förordning av ekonomiska aktörer och ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa sanktioner efterlevs. Dessa bestämmelser får omfatta straffrättsliga påföljder vid allvarliga överträdelser.

De sanktioner som föreskrivs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den [3 månader innan denna förordning ska börja tillämpas] och utan dröjsmål anmäla alla senare ändringar som påverkar dem.

Artikel 40

Övergångsbestämmelser

1. Medlemsstaterna får inte förhindra att anordningar som omfattas av direktiv 2009/142/EG, som uppfyller kraven i det direktivet och som släpptes ut på marknaden före [det datum som avses i artikel 42.2] tillhandahålls på marknaden eller tas i bruk.
2. Medlemsstaterna får inte förhindra att tillbehör som omfattas av direktiv 2009/142/EG, som uppfyller kraven i det direktivet och som släpptes ut på marknaden före [det datum som avses i artikel 42.2] tillhandahålls på marknaden.

Artikel 41

Upphävande

Direktiv 2009/142/EG ska upphöra att gälla den [det datum som avses i artikel 42.2].

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska ses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga VII.

Artikel 42

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Den ska tillämpas från och med den [två år efter ikraftträdandet].
3. Genom undantag från punkt 2 ska artiklarna 19–35 tillämpas från och med den [sex månader efter ikraftträdandet].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande